

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
Sentința penală nr.45
Ședința publică din 02 martie 2021
Completul compus din:
PREȘEDINTE: CJ
GREFIER: BE

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror EH.

Pe rol pronunțarea asupra cauzei penale privind pe inculpații U E G , N G , T V , B I , W S I și A D C , trimiși în judecată prin rechizitoriul nr. 121/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infracțiunilor de Corupție, după cum urmează:

U E G , pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni

- instigare la luare de mită, prev. de art. 47 rap. la art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- instigare la luare de mită, prev. de art. 47 rap. la art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

N G , pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen.,

T V , pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 C.pen., cu referire la art. 6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen.,

B I , pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- instigare la delapidare, prev. de art. 47 rap. la art. 295 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- instigare la spălare a banilor, prev. de art. 47 rap. la art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen.,
- instigare la spălare a banilor, prev. de art. 47 rap. la art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen., toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

W I S, pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, prev. de art. 295 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., și

A D C, pentru săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art.273 alin. 1 C.pen., și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.pen.

Dezbaterile în fond au avut loc la termenul de la 26.01.2021, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când

instanța având nevoie de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru termenul din 16.02.2021, apoi pentru termenul de astăzi, 02.03.2021 când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, în baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr.121/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infrecțiunilor de Corupție au fost trimiși în judecată inculpații:

1. U E G , pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni

- instigare la luare de mită, prev. de art. 47 rap. la art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – noiembrie 2009 l-a determinat pe secretarul general al Ministerul Turismului N G să ceară suma de 918.864 lei de la F D H , reprezentantul societății A... S.A., societate care avea în derulare contracte finanțate de minister, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a acestora, suma urmând să fie folosită pentru plata serviciilor prestate în favoarea candidatului susținut de partidul din care făcea parte inculpata;

- instigare la luare de mită, prev. de art. 47 rap. la art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – noiembrie 2009 l-a determinat pe T V , președintele Consiliului Județean Tulcea, să ceară suma de 691.029,63 lei de la I V , reprezentantul societății G P S.R.L., societate care avea în derulare mai multe contracte cu consiliul județean, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a acestora, suma urmând să fie folosită pentru plata serviciilor electorale prestate în favoarea candidatului susținut de partidul din care făcea parte inculpata;

- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – decembrie 2009 a schimbat sumele de bani în cuantum de 918.864 lei, obținute prin infracțiunea de luare de mită săvârșită de N G și transferate în patrimoniul societății E M , în servicii de publicitate prestate către campania electorală a candidatului T B ;

- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – decembrie 2009 a schimbat sumele de bani în cuantum de 691.029,63 lei, obținute prin infracțiunea de luare de mită săvârșită de T V și transferate în patrimoniul societăților E M , L M , T M și R F SRL, în servicii de publicitate prestate către campania electorală a candidatului T B ;

- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în cursul lunii februarie 2010 a transferat în patrimoniul lui F G și al I B sumele de bani în cuantum de 100.000 lei obținute prin infracțiunea de delapidare săvârșită de W I S;

- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – decembrie 2009 a participat la transferul sumelor de bani în cuantum de 735.098 lei obținute prin infracțiunea de evaziune fiscală săvârșite de F G către L M S.R.L., D.A. C M S.R.L. și S E S.R.L. și le-a schimbat în servicii prestate în campania electorală;

- spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada 30.10 - 18.11.2009 a predat martorului XXXXXX în mai multe tranșe suma totală de 305.118 lei în numerar, provenită din infracțiuni de corupție, a determinat transferul subsecvent al acesteia și a schimbat-o în servicii prestate de R R S.A. și M S.A. către campania electorală a candidatului T B ;

toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

2. N G pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – noiembrie 2009, în calitate de secretar general al Ministerul Turismului, a cerut suma de 918.864 lei de la F D H , reprezentantul societății A S.A., societate care avea în derulare contracte finanțate de minister, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare în viitor a proiectului, sumele fiind folosite pentru plata unor servicii de publicitate.

3. T V pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin.1 C.pen., cu referire la art. 6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – noiembrie 2009, în calitate de președinte al Consiliului Județean Tulcea, a cerut și a primit suma de 691.029,63 lei de la I V , reprezentantul societății G P S.R.L., societate care avea în derulare mai multe contracte cu consiliul județean, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a acestora, suma fiind folosită pentru plata unor servicii electorale.

4. B I pentru săvârșirea următoarelor infracțiuni:

- instigare la delapidare, prev. de art. 47 rap. la art. 295 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în cursul lunii decembrie 2009 l-a determinat pe W S I , directorul general al S.C. O T S.A., ca în exercitarea atribuțiilor de administrare a bunurilor societății să încheie un contract fictiv în baza căruia să transmită suma de 119.000 lei, în lipsa oricărei contraprestații, către S.C. R F SRL ;

- instigare la spălare a banilor, prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în cursul lunii februarie 2010 l-a determinat pe F G – M să realizeze operațiuni fictive, transferuri bancare și retrageri de numerar prin care suma de 100.000 lei a fost folosită în interesul inculpatei și al concubinului său;

- instigare la spălare a banilor, prev. de art.47 C.pen. rap. la art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002 cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada octombrie – noiembrie 2009 l-a determinat pe F G – M să realizeze operațiuni fictive prin care suma de 735.098 lei provenită din săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală a fost transferată către S.C. L M S.R.L., D A C M SRL și S E S.R.L. pentru a achita servicii prestate în cadrul campaniei electorale în favoarea tatălui său, toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen..

5. W I S pentru săvârșirea infracțiunii de delapidare, prev. de art. 295 alin. 1 C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen., constând în aceea că în perioada decembrie 2009 – februarie 2010, în exercitarea atribuțiilor de administrare a bunurilor societății în calitate de director general al S.C. O T S.A., a încheiat un contract fictiv și a transmis suma de 119.000 lei, în lipsa oricărei contraprestații, către S.C. R F SRL

6. A D C pentru săvârșirea infracțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art.273 alin. 1 C.pen. și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.pen., constând în aceea că în cursul audierii în calitate de martor la data de 22.09.2016, urmărind să îngreuneze tragerea la răspundere penală a inculpatelor U E G și B I , a făcut afirmații care nu corespund adevărului cu privire la împrejurările în care societatea D A C M SRL a încheiat două contracte de consultanță, legătura dintre sumele încasate de la F G – M și serviciile de consultanță prestate candidatului T B , implicarea I B și U E G în încheierea contractului și discuțiile avute cu acestea după demararea cercetărilor în prezenta cauză.

Prin același rechizitoriu s-a dispus clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 de către XXXXXX și cu privire la săvârșirea infracțiunilor de dare de mită, prev. de art. 290 alin. 1 C.pen. de către F D și I V precum și disjungerea cauzei și constituirea unor noi dosare în vederea continuării cercetărilor cu privire la

- inculpatul F G M , pentru săvârșirea unei infracțiuni de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. (1) lit. b, alin. 2 din Legea nr. 241/2005, și a două infracțiuni de spălare a banilor, prev. de art. 29 lit. a din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 38 C.pen. și a art. 5 C.pen.;

- săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală, prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. b, c, d și f din Legea nr. 241/2005, spălarea banilor, prev. de art. 29 alin. (1), lit. a din Legea nr.

656/2002 și folosirea creditului societății, prev. de art. 272 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990;

- săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor, prev. de art. 29 alin. (1), lit. a din Legea nr. 656/2002;

- săvârșirea infracțiunilor de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. (1) C.pen., rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 și evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. (1) lit. c din Legea nr. 241/2005, în legătură cu denunțurile formulate de I V și N G ;

- săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. (1) din Codul penal în legătură cu afirmațiile necorespunzătoare adevărului făcute cu prilejul audierii în calitate de martori de către XXXX și XXXX.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția penală sub nr. 1518/1/2017/a1 iar prin încheierea nr. 383 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul instanței supreme din data de 06.07.2017 s-a dispus, în temeiul art. 346 alin. 6 rap. la art. 40, art. 47 și art. 48 alin. 1 lit. a C.proc.pen. admiterea excepției de necompetență după calitatea persoanei a Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în temeiul art.50 rap. la art.38 C.proc.pen., trimiterea cauzei privind pe inculpații B I , U E G , T V , W I S, N G și A D C , spre competență soluționare, la Curtea de Apel București.

Pentru a dispune astfel s-a avut în vedere faptul că, deși la momentul comiterii prezumtivelor fapte, inculpata U E G avea calitatea de ministru al Ministerului Turismului, activitățile desfășurate și circumscrise sferei ilicitului penal de către acuzare nu au legătură cu atribuțiile de serviciu ale inculpatei în exercitarea funcției de ministru, ci cu activitățile desfășurate de inculpată în perioada cât îndeplinea funcția de secretar executiv al PDL și făcea parte din Birorul Permanent Național, în scopul colectării sumelor de bani folosite pentru plata unor servicii de publicitate prestate în interesul unui candidat. În consecință s-a constatat că nu sunt incidente nici dispozițiile art. 40 și nici cele ale art. 48 alin. (1) lit.a) C.proc.pen., astfel că, în considerarea calității de notar public și avocat a inculpatelor B I și respectiv, U E G , în temeiul dispozițiilor art.50 Cod procedură penală raportat la art. 38 alin. (1) lit. d) Cod procedură penală, cauza privind pe inculpații B I , U E G , T V , W I S, N G și A D C a fost trimisă la Curtea de Apel București, spre competență soluționare.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel București la data de 07.07.2017 sub nr.5230/2/2017.

Prin încheierea din ședința de cameră de consiliu din data de 07.11.2017, judecătorul de cameră preliminară a respins, ca nefondate, cererile și excepțiile invocate de inculpații U E G , T V , B I și A D C , a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării. În baza art. 275 alin. 2 C.proc.pen. a obligat pe inculpați la plata a câte 300 lei cheltuieli judiciare statului.

Contestațiile formulate de inculpații T V , U E G și B I împotriva încheierii judecătorului de cameră preliminară din data de 07.11.2017 au fost respinse, ca nefondate, prin încheierea nr.49 din 18 ianuarie 2018 pronunțată în dosarul nr. 3548/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În cursul cercetării judecătorești, inculpații T V și A D C au arătat că nu doresc să dea declarații, prevalându-se de dispozițiile art. 83 alin. (1) lit. a) C.proc.pen.

Totodată prin adresa nr.17575/2/11.09.2019 Serviciu de Probațiune Prahova a învederat instanței că inculpatul N G se află în supravegherea Serviciului de probațiune Prahova pe un termen de încercare de 6 ani (05.06.2018-04.06.2024) ca urmare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere dispuse prin sentința penală nr.181/28.03.2017 a ÎCCJ Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.93/05.06.2018 a ÎCCJ, Completul de 5 judecători.

Pe baza probelor administrate atât la urmărirea penală cât și pe parcursul cercetării judecătorești, instanța reține următoarele:

Obiectul acțiunilor penale exercitate în cauză este reprezentat de ilicite penale care au condus la finanțarea campaniei electorale pentru alegerile prezidențiale și respectiv a

campaniei pentru referendumul pentru trecerea la parlament unicameral și reducerea numărului de parlamentari, din anul 2009 cu sume de bani provenite din infracțiuni de corupție, delapidare și evaziune fiscală.

Dispozițiile art. 25 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, în vigoare la data faptelor interzic în mod expres finanțarea în orice mod a campaniei electorale de către societăți comerciale care desfășoară activități finanțate din fonduri publice cu 12 luni înainte de începerea campaniei electorale și impun evidența tuturor donațiilor, tocmai pentru a evita ca societățile care au contracte cu autoritățile publice să sprijine în mod netransparent activitatea politică a demnitarilor care gestionează aceste fonduri. De asemenea, legea prevede că toate donațiile primite după deschiderea campaniei electorale de la persoanele fizice sau juridice trebuie declarate Autorității Electorale Permanente de către mandatarul financiar, în termen de 5 zile lucrătoare de la primire. Rațiunea acestor prevederi este tocmai de a asigura transparența necesară pentru a verifica ulterior dacă sumele folosite în procesul electoral provin din infracțiuni de corupție. Potrivit disp. art. 41 din aceeași lege cadru constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 25.000 lei încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 25 alin. (1) și (2), art. 26 alin. (1), (2), (3), (7) și (9). În prezent, aceste dispoziții sancționatorii se regăsesc în art. 52 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 (2015), având următoarea redactare: „Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 25.000 lei încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 5 alin. (3) - (5), art. 6, 7, art. 8 alin. (1), (2) și (4), art. 9, 10, 11, 12, 13, art. 14 alin. (2) și (3), art. 15 alin. (1) și (3), art. 16 alin. (1) și (3), art. 17 alin. (1), (2) și (4), art. 31, art. 32 alin. (1), art. 33 alin. (1) și (2), art. 34 alin. (5), (6), (8), (9), (11), (12) și (14), art. 36 alin. (2) - (4) și (6), art. 39 alin. (1), art. 47 alin. (4), art. 51 alin. (2) și art. 60 alin. (3).” Faptul că noua dispoziție legală indică în mod expres că acțiunile sau inacțiunile vizate constituie contravenții dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni nu face imposibil același raționament anterior momentului modificării normei legale în condițiile în care în prezenta cauză nu este vorba despre donații simulate ci despre foloase dobândite în urma săvârșirii unor infracțiuni.

În cursul anului 2009 au avut loc alegeri prezidențiale, unul dintre candidați fiind Președintele României în funcție la acel moment, T B, candidat independent susținut de Partidul Democrat Liberal. Startul campaniei electorale a avut loc la 23.10.2009, primul tur al alegerilor s-a desfășurat la data de 22.11.2009, iar cel de-al doilea tur la data de 06.12.2009. În paralel cu campania electorală pentru alegerile prezidențiale s-a desfășurat campania pentru referendumul pentru trecerea la parlament unicameral și reducerea numărului de parlamentari, inițiat de președintele României și care a avut loc în aceeași zi cu primul tur al alegerilor. Cele două campanii s-au realizat în mod coordonat, mesajele electorale și materialele publicitare ale candidatului T B fiind realizate de aceeași echipă de campanie, iar imaginea acestuia fiind asociată cu mesajul „Hai la referendum”.

Coordonarea campaniei electorale a candidatului T B a fost realizată de către o echipă de campanie care activa la un sediu situat pe strada Lipsani din municipiul București și din care făceau parte martorii XXXXXX și inculpata U E G, care îndeplinea funcția de secretar executiv al Partidului Democrat Liberal și era membră a Biroului Permanent Național, organismul permanent de conducere a activității partidului.

Partidul Democrat Liberal a constituit, la rândul său, o echipă de campanie care activa la sediul partidului din Alea Modrogan.

A. În urma analizei coroborate a materialului probator administrat în cauză instanța reține următoare situație de fapt:

1. Luare de mită săvârșită de inculpatul N G la instigarea inculpatei U E G

Prealabil analizării faptelor reținute în sarcina inculpaților este necesară o expunere a împrejurărilor în care s-au comis aceste fapte, a modalității în care Ministerul Turismului

efectua plățile pentru diferite proiecte finanțate din fonduri publice. În perioada 2009-2012 erau în curs de derulare mai multe programe de investiții, dintre care unul dintre cele mai importante erau „Schi în România”.

Ministerul Turismului finanța lucrările publice derulate în cadrul acestor programe, existând o procedură în baza căreia erau aprobate fondurile.

Finanțarea programului „Schi în România” se realiza în baza Legii nr.526/2003, care prevedea condițiile necesare pentru ca o unitate administrativ teritorială să poată beneficia de finanțare din partea ministerului și a HG nr.426/2009 prin care au fost identificate unitățile administrativ-teritoriale unde urmau să se realizeze investiții de infrastructură turistică.

Potrivit art.3 din HG nr.426/2009 „(1) transferurile de fonduri de la bugetul Ministerului Turismului, capitolul 87.01 "Alte acțiuni economice", titlul "Transferuri între unități ale administrației publice", către unitățile administrativ-teritoriale prevăzute în anexă se vor face pe baza solicitărilor acestora însoțite de contractul de achiziție publică încheiat între beneficiar și executant în conformitate cu prevederile legale în vigoare. (2) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la alin. (1), beneficiare ale fondurilor, au obligația:

a) să organizeze procedurile de achiziții publice pentru atribuirea contractelor de servicii, bunuri sau lucrări pentru finanțarea documentațiilor tehnice, respectiv studii de fezabilitate, proiecte tehnice, alte studii de specialitate, precum și a lucrărilor de execuție aferente programelor și obiectivelor de investiții în turism;

b) să încheie contractele;

c) să implementeze contractele;

d) să efectueze plățile.”

Procedură după care se derulau programele incluse în programul „Schi în România” era următoarea:

- societățile comerciale cărora le erau atribuite contracte executau lucrările din surse proprii, după care emiteau facturi însoțite de situațiile de lucrări către unitățile administrativ teritoriale;

- unitățile administrativ teritoriale formulau solicitări de finanțare către minister;

- funcționarii din cadrul ministerului verificau legalitatea fiecărei solicitări, după care se decidea plățile care urmau să fie efectuate;

- unele solicitări erau admise așa cum fuseseră formulate, pentru altele erau reduse sumele aprobate, iar alte solicitări erau respinse.

Chiar dacă s-a negat de către inculpați faptul că ar fi existat o prioritizare a plăților, alta decât cea a ordinii formulării acestora și a constatării îndeplinirii condițiilor legale pentru efectuarea lor, în mod evident existau verificări prealabile virării periodice a sumelor de bani solicitate/justificate de către unitățile administrativ teritoriale beneficiare astfel că inculpații U E G și N G , având în vedere calitate de ordonator principal de credite (delegată în cazul inculpatului N G prin ordinul ministrului din data de 04.03.2009) erau implicați în aceste proceduri. De altfel acest lucru este menționat în mod expres și de către martorul XXXX, director al Direcției de Dezvoltare în Turism potrivit căruia „procedura de avizare era stabilită prin ordin intern și prevedea că orice document trebuie să fie semnat de persoana din cadrul direcției de specialitate, de directorul acelei direcții sau de înlocuitorul acestuia, avizat de direcția financiară sau juridică, în funcție de natura actului, și de superiorii noștri. Toate documentele care implicau plăți erau semnate în final de ministru sau de persoana împuternicită de acesta să îl înlocuiască.” Aceleași aspecte sunt relevate de martor și cu ocazia audierii sale în cursul cercetării judecătorești precizându-se faptul că ulterior verificării îndeplinirii condițiilor și a documentelor atașate, inclusiv deplasări pe teren, se efectua un control financiar efectiv de către o echipă delegată, ulterior un control financiar delegat din partea Ministerului finanțelor și pe baza acestei vize documentele ajungeau la Direcția financiară iar de acolo plecau mai departe pentru finalizare, la ministru sau la secretarul general care îl înlocuia în momentul respectiv. De altfel însuși inculpatul N G precizează cu ocazia audierii sale în cursul judecății că la data faptelor era secretar general al Ministerului

Turismului și în această calitate coordona activitatea Direcției Generale Economice și Administrative care era implicată în cadrul procedurii de aprobare a finanțărilor efectuate în cadrul programului „Schi în România”, în sensul emiterii ordinului de plată.

Acest element factual este esențial, în opinia instanței, și nu posibilitatea prioritizării efectuării plăților solicitate/justificate de către unitățile administrativ teritoriale beneficiare, care, la rândul lor, ulterior încasării sumelor de bani efectuau plăți către societățile comerciale cărora le erau atribuite contractele. Chiar dacă, potrivit declarației martorului XXXX nu s-a întâmplat niciodată ca documentele să fie refuzate la semnare de către ministru sau de către persoana care îl înlocuia sau să fie în vreun fel modificate de aceștia, această situație premisă nu face mai puțin convingătoare pretinderea de bani de către inculpatul N G în scopul de a îndeplini un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, pretinderea fiind, de altfel, și urmată de remiterea sumei solicitate după cum se va arăta în continuare. Potrivit jurisprudenței instanței supreme, condiția prevăzută de lege ca fapta funcționarului să fie săvârșită în legătură cu îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu este realizată și în situația în care îndeplinirea actului cade în atribuțiile altui funcționar, dar autorul, prin modul în care își realizează propriile sarcini de serviciu, poate influența îndeplinirea actului de către funcționarul competent (decizia nr.3334/2004, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală).

S.C. A S.A. este o societate comercială specializată în lucrări de construcții, iar martorul denunțator F D H este reprezentantul acționarului majoritar și președintele consiliului de administrație al societății.

În cursul anului 2009 S.C. A S.A. avea încheiate contracte în cadrul programului „Schi în România” în valoare de aproape 50 de milioane de euro cu autorități locale finanțate de Ministerul Turismului privind construirea de domenii schiabile și telegondole în localitățile Azuga, Sinaia, Câmpulung Moldovenesc, Vulcan și Nucet (Arieșeni). În decursul aceluiași an, Ministerul Turismului a acordat autorităților locale finanțări pentru contractele încheiate cu S.C. A S.A. în valoare totală de 33.312.672,88 lei (aproximativ 7.747.000 euro).

Conform datelor comunicate de Autoritatea Națională pentru Turism, în cursul anului 2009 societatea avea în derulare următoarele contracte:

- contractul nr.6497 încheiat la data de 31.07.2009 între Consiliul Local Azuga (beneficiar), județul Prahova și S.C. A S.A. pentru „Construcții și montaj extindere instalație de produs zăpadă artificială, alimentare cu energie electrică”, cu o valoare totală finală de 2.168.809,63 lei. Pentru contractul menționat mai sus, în perioada 2009 – 2012, Ministerul Turismului a efectuat către Consiliul Local Azuga în anul 2009 a efectuat un număr de 5 plăți în cuantum de 1.482.672,88 lei.

- contractul nr.21280 încheiat la data de 08.09.2009 între Consiliul Local Sinaia (beneficiar), județul Prahova și S.C. A S.A. pentru „Reproiectare instalație de transport pe cablu pentru sistem telescaun cu 4 locuri, debraiabil, acoperit (Bubble)”, cu o valoare totală finală de 25.672.512,05 lei. La 20 noiembrie 2009, Ministerul Turismului a efectuat către Consiliul Local Sinaia o plată în cuantum de 9.500.000 lei.

- contractul nr.28785 încheiat la data de 06.10.2009 între Consiliul Local Vulcan, județul Hunedoara și S.C. A S.A. pentru „Modernizarea zonei turistice Pasul Vulcan - Construire telegondolă între cotele 770m – 1.310m”, cu o valoare totală finală de 50.023.099,76 lei. În baza acelui contract, Ministerul Turismului a efectuat către Consiliul Local Vulcan în anul 2009 a efectuat un număr de 2 plăți în cuantum de 10.700.000 lei.

- contractul nr.21051 încheiat la data de 23.11.2009 între Consiliul Local Câmpulung Moldovenesc, județul Suceava și S.C. A S.A. și S.C. INSTCOMP S.A. având ca obiect „Proiectare și execuție pârtii de schi omologate și transport pe cablu în masivul Rarău, cu conexiune la trupul izolat intravilan Rarău”, cu o valoare totală finală de 107.630.252,88 lei. Ministerul Turismului a efectuat către Consiliul Local Câmpulung Moldovenesc în anul 2009 două plăți în cuantum de 9.500.000 lei.

- contactul nr.2543 încheiat la data de 27.11.2009 între Consiliul Local Nucet (beneficiar) din județul Bihor și S.C. A S.A., ce avea ca obiect execuția lucrărilor „Dezvoltarea turismului de iarnă în zona orașului Nucet, pârția Vârtop, Județul Bihor”, cu o valoare totală finală de 23.052.294,02 lei. La data de 22.12.2009 a fost efectuată o plată în valoare de 2.130.000 lei.

Inculpatul N G a fost promovat temporar în funcția publică de secretar general al Ministerului Turismului la data de 26.02.2009, prin decizie a prim –ministrului și a fost numit în această funcție la data de 22.11.2009, având printre atribuții asigurarea continuității conducerii și realizarea legăturilor funcționale dintre structurile Ministerului Turismului. Prin ordinul ministrului din data de 04.03.2009, inculpatului i-a fost delegată calitatea de ordonator principal de credite, iar la data de 05.03.2009 i-a fost delegat dreptul de semnătură pentru atribuțiile care reveneau ministrului. De asemenea, inculpatul coordona activitatea Direcției Generale Economică și Administrativ, care aviza toate plățile efectuate de minister. În această calitate, inculpatul avea atribuții esențiale în cadrul procedurii de aprobare a finanțărilor pentru lucrările efectuate de S.C. A S.A.

În toamna anului 2009, inculpata U E G l-a chemat pe coinculpatul N G și i-a spus că urmează campania electorală pentru referendumul inițiat de T B și că e nevoie de finanțare, cerându-i să ia legătura cu martorul F D H . Inculpata U E G i-a solicitat inculpatului să comunice martorului F D H un telefon de contact al unui manager al unei societăți de publicitate care presta servicii electorale în campanie precum și suma de bani ce trebuia să fie plătită de către martorul XXXX acestuia din urmă. Inculpatul a dat curs solicitării coinculpatei astfel că, într-o zi din intervalul octombrie – noiembrie 2009 l-a contactat pe martorul F D H și i-a cerut o întrevedere. Întâlnirea a avut loc în holul hotelului IBIS RESORT din București, deși martorul F D H propusese inițial să se deplaseze el la sediul ministerului (vol.2 d.u.p., filele 140-109;121-152) iar cu acel prilej, inculpatul N G i-a prezentat o situație a plăților care urmau să fie efectuate, i-a comunicat că ministerul va începe să aloce banii pentru lucrări și i-a cerut suma de 900.000 de lei pentru a nu avea probleme pe viitor cu finanțarea contractelor aflate în derulare. Totodată, inculpatul N G i-a indicat numele societății către care urma să se facă plata, respectiv S.C. E M S.R.L., și i-a transmis date de contact ale martorului XXXX, administratorul societății. (declarația martorului F D H . Deși inculpatul N G neagă faptul că ar fi prezentat martorului o situație a plăților aferentă contractelor încheiate de către S.C. A S.A. precizând însă că întreaga discuție a durat în total 3 minute instanța reține contrariul, altfel nejustificându-se refuzul inculpatului de a se întâlni la sediul ministerului. În ceea ce privește apărarea inculpatului N G potrivit căreia în perioada octombrie – noiembrie în care se reține că ar fi fost comisă fapta nu se efectuase nicio plată a contractelor încheiate de S.C. A S.A. în cadrul programului „Schi în România” astfel că nu putea prezenta martorului denunțator o listă a acest plăți, instanța constată contrariul în urma lecturării adresei nr.2245/06.07.2015 emise de Autoritatea Națională pentru Turism potrivit căreia în perioada anterior menționată fuseseră efectuate următoarele plăți:

- 232.331.20 lei în data de 15.09.2009 în baza contractului nr.6497 încheiat la data de 31.07.2009 între Consiliul Local Azuga (beneficiar), județul Prahova și S.C. A S.A.,
- 27.350,73 lei în data de 08.10.2009 în baza aceluiași contract și
- 7.400.000 lei în data de 20.11.2009 în baza contractului nr.28785 încheiat la data de 06.10.2009 între Consiliul Local Vulcan, județul Hunedoara și S.C. A S.A.

Totodată se remarcă faptul că în niciun caz nu a fost vorba despre o simplă întrebare adresată martorului denunțator dacă ar fi dispus să finanțeze chiar într-o modalitate conspirată campania pentru referendum în condițiile în care inculpatul N G nu a oferit niciun fel de informații cu privire la destinația sumei pretinse, martorul denunțator deducând aceste informații din surse deschise.

Ulterior, martorul F D H l-a contactat telefonic de martorul XXXX, și au convenit modalitatea în care urma să se facă plata sumei în cauză, respectiv în baza unui contract ce

urma a fi încheiat între S.C. P R S.R.L. al cărei administrator era martorul F D H și S.C. E M S.R.L. al cărei asociat unic era martorul XXXX având ca obiect servicii de publicitate, respectiv o campanie de promovare a unui proiect imobiliar din municipiul Deva. Întrucât suma cerută de martorul Băncilă era mai mare decât cea indicată de inculpatul N G , discuțiile dintre cei doi martori s-au concretizat cu greutate iar plata a fost parțială inițial inculpatul N G , la solicitarea inculpatei U E G , l-a sunat pe martorul F D H și a insistat să rezolve problema. Aceste aspecte rezultă în urma analizei coroborate a declarațiilor inculpatului N G , ale martorilor XX XXX XXX, acest ultim martor chiar indicând faptul că inculpata U E G i-a înmănat un plic conținând o sumă de bani spre a fi remisă martorului Băncilă în contextul unor întârzieri la plată

În urma acestor solicitări repetate atât din partea inculpatului N G cât și a martorului XXXX, martorul F D H a transferat suma necesară din contul S.C. A S.A. în contul S.C. P R S.R.L., iar de aici a transferat 918.864 lei în contul S.C. E M S.R.L. în două tranșe în perioada 27.11 – 21.12.2009.

Din declarațiile martorilor F D H și XXXX, date în cursul urmăririi penale a rezultat că în baza contractului anterior menționat S.C. E M S.R.L. nu a prestat servicii de publicitate către S.C. P R S.R.L.. În cursul judecății martorul XXXX a revenit asupra poziției inițiale indicând faptul că ar fi realizat câteva materiale însă nu de natura a justifica plata anterior menționată, serviciile prestate fiind evaluate de către martorul XXXX la mai puțin de 10 % din valoarea contractului. În schimb, suma a fost folosită pentru plata unor servicii de publicitate stradală, respectiv expunerea pe teritoriul mai multor localități din țară a unor print-uri de mari dimensiuni în cadrul campaniei desfășurate pentru referendum, conținând mesajele concepute de echipa de campanie a candidatului T B : „Spune și tu!”, „Spune și tu da!”, „Spune și tu da, la referendum!”

Inculpatul N G a recunoscut ,cu mici nuanțări efectuate în cadrul declarației date în cursul cercetării judecătorești, săvârșirea faptelor și a denunțat participarea inculpatei U E G . Acesta a indicat în mod expres faptul că în cadrul discuției inițiale purtate cu inculpata, a înțeles că urmează să fie contactați și alți constructori, care aveau contracte cu unitățile administrativ teritoriale care erau finanțate din fondurile Ministerului Turismului, cu același scop, de a finanța campania electorală și că, dacă aceștia vor să primească finanțare, să facă plățile indicate de către inculpată, referitoare la campania electorală. De asemenea potrivit declarațiilor inculpatului N G constante atât în cursul urmăririi penale cât și în faza judecății aceeași inculpată, spre finalul campaniei pentru referendum l-a chemat de câteva ori, spunându-i că firma de publicitate (n.a. S.C. E M S.R.L.) face presiuni asupra ei, că nu s-a efectuat plata serviciilor iar în acest context i-a cerut inculpatului să ia legătura cu martorul F D H să vadă ce se întâmplă. Totodată, potrivit aceluiași inculpat, E G i-a spus să îi comunice când se va rezolva problema și să transmită și persoanei care a efectuat serviciile când se va face plata, inculpatul conformându-se.

Implicarea inculpatei U E G în derularea contractului dintre S.C. E M S.R.L. și S.C. P R S.R.L. este relevantă și de către martorul XXX care a precizat că își amintește că au existat niște întârzieri la plată și că martorul XXX l-a sunat în mod repetat să vadă când va primi banii. Potrivit acelorași declarații martorul XXX a transmis acest lucru inculpatei E U , care la un moment dat i-a dat o sumă de bani în numerar pentru martorul XXX pentru serviciile de publicitate prestate. Crede că i-a înmănat banii personal, în sediul de campanie dar nu știe ce sumă era. Știe însă că se făceau și alte plăți în numerar și că acest lucru, ca și celelalte aspecte financiare erau gestionate la sediul de campanie de către E U . Aspecte similare privind gradul de implicare a inculpatei U E G sunt relatate și de către martorul XXX potrivit căruia în sediul de campanie din Lipsani, persoanele cu care se putea vorbi despre bani și cheltuieli erau inculpata E U și D O. Totodată același martor confirmă aspectele învederate și de către inculpata U E G și de martorii XXX XXX XXX în sensul că în ipoteza în care un membru al echipei gândea o strategie nouă, aceasta era discutată între toți membrii de campanie iar dacă se agreea persoana care își asuma proiectul era cea care se

preocupa și de identificarea resurselor necesare realizării acestuia însă indică în mod expres faptul că în cazul contractului vizând panourile (n.a. serviciile prestate de S.C. E M S.R.L. vizau printarea sloganului pe materiale publicitare, afișarea acestora pe panouri – o campanie publicitară stradală) această persoană a fost E U . Martorul precizează că a dedus acest ultim aspect din faptul că XXX i-a cerut să vorbească cu inculpata E U pentru a se întâlni și a discuta aspecte privind plata (f.159 vol.2 d.i.)

Totodată la reținerea situației de fapt anterior expuse instanța a avut în vedere și următoarele înscrisuri: înscrisurile comunicate de Ministerul Turismului cu privire la funcția și atribuțiile inculpatului N G (vol.7 d.u.p., filele 256-263); înscrisurile comunicate de Autoritatea Națională pentru Turism cu privire la contractele încheiate de A S.A. și finanțările efectuate în derularea acestor contracte (vol.7 d.u.p., filele 240-254) și înscrisurile comunicate de S.C. A S.A., P R S.R.L și S.C. E M S.R.L. cu privire la relațiile dintre aceste societăți comerciale și documentele justificative ale acestora (vol.1 d.u.p., filele 45-60).

În ceea ce privește apărările formulate de către inculpatul N G prin apărător ales privind lipsa de credibilitate a declarațiilor martorului denunțator XXXXX care a beneficiat, în mod nelegal potrivit susținerilor inculpatului, de cauza de impunitate prev. de art. 290 alin. (3) C.pen., instanța precizează cu caracter prioritar faptul că soluția de clasare dispusă în cauză față de martorul denunțator nu poate face, în mod evident, obiectul controlului instanței, neexistând un cadrul procesual în acest sens.

Referitor la valoarea probatorie a depoziției martorului denunțator, instanța constată că singurele referiri la relevanța probatoriului administrat în cursul procesului penal făcute de legiuitor sunt cele prev. de art. 103 alin. (3) C.proc.pen. potrivit cărora hotărârea de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei sau de amânare a aplicării pedepsei nu se poate întemeia în măsură determinantă pe declarațiile investigatorului, ale colaboratorului ori ale martorilor protejați. În prezenta cauză martorul denunțator nu a avut calitatea de colaborator sau martor protejat astfel că dispozițiile art. 103 alin. (3) C.proc.pen. nu sunt aplicabile, denunțatorul fiind audiat în calitate de martor, într-o procedură publică și contradictorie, cu respectarea drepturilor și garanțiilor aferente dreptului la un proces echitabil astfel cum acesta este reglementat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În cazul în care denunțatorul are un beneficiu din perspectiva tragerii sale la răspundere penală, fiind interesat de satisfacerea propriilor interese, în prezenta cauză acesta obținând o soluție de clasare sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită prev. de art. 290 alin. (3) C.pen., instanța de contencios constituțional (decizia nr. 59 din 22 ianuarie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (3) C.proc.pen. raportat la art. 2 lit. a) pct. 1 și art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor) apreciază că, din această perspectivă, poziția sa se aseamănă într-o oarecare măsură cu cea a persoanei vătămate, a părții civile și a părții responsabile civilmente iar, spre deosebire de vechea reglementare, Codul de procedură penală a înlăturat prevederea expresă potrivit căreia declarațiile părții (persoanei) vătămate, părții civile și părții responsabile civilmente pot servi la aflarea adevărului numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor. Astfel, cu excepția declarațiilor prevăzute de dispozițiile art. 103 alin. (3) C.proc.pen., celelalte declarații au o valoare probatorie necondiționată, fiind supuse numai principiului liberei aprecieri a probelor.

Totodată Înalta Curte de Casație și Justiție Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit în cuprinsul deciziei nr. 1 din 16 ianuarie 2020 că denunțatorul care beneficiază de cauza de nepedepsire prevăzută de art. 290 alin. (3) C.pen. are calitatea de martor în procesul penal, iar în cazul în care, audiat fiind în această calitate, face afirmații mincinoase sau nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat, poate fi subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă prevăzute de art. 273 din Codul penal astfel că martorul denunțator este supus aceleiași obligații de a declara adevărul sub sancțiunea aferentă unui ilicit penal.

În prezenta cauză se constată faptul că elementul material al pretinderii al laturii obiective a infracțiunii de luare de mită reținute în sarcina inculpatului N G a fost dovedit de declarația martorului denunțator XXXX care, contrar susținerilor inculpatului N G a avut o poziție constantă, neexistând, contradicții între declarațiile succesive ale acestuia de natura a ridica suspiciuni cu privire la fiabilitatea mijlocului de probă. În mod evident intervalul de timp îndelungat scurs între declarațiile succesive date în cauză produce efecte cu privire la calitatea informațiilor furnizate însă acest aspect reprezintă un element de normalitate și nu unul de natură a face necredibilă depoziția martorului. În plus este evident că în cazul acestui tip de infracțiune, în special în ipoteza reținerii pretinderii ca modalitate alternativă de comitere a faptei, situația de fapt este cunoscut de un număr redus de persoane, de regulă doar de către persoanele cărora li s-a pretins folosul injust.

2. Luare de mită săvârșită de inculpatul T V la instigarea inculpatei U E G

Martorul denunțator XXX este unic asociat al societății S.C. G P S.R.L. ce are ca obiect principal de activitate lucrări de construcții, în special de infrastructură – drumuri.

În cursul anului 2009, S.C. G P S.R.L. a încheiat cu Consiliul Județean Tulcea cinci contracte de lucrări, printre care un contract finanțat prin Programul Operațional Regional 2007-2013 având ca obiect „Modernizarea infrastructurii de acces către zona turistică Murighiol – Uzlina – Dunavăț”, cu o valoare de 50 milioane lei (data a atribuirii 27.07.2009, prin licitație deschisă, valoare totală finanțată – 51.763.060,17 lei, sursa de finanțare – Programul Operațional Regional 2007 – 2013; f.3, 235 vol. 7 d.u.p.).

În cursul aceluiași an S.C. G P S.R.L. a mai încheiat cu aceeași autoritate contractantă două contracte finanțate de la bugetul de stat cu o valoare totală de aproximativ 37 milioane lei („Modernizare DJ222A, Nifon – Lucavita, km. 16+000 – 37+545”, data atribuirii 30.10.2009, prin licitație deschisă, valoare finanțată 11.717.594,38 lei, sursa finanțare – bugetul de stat conform HG nr.577/1977 și „Reabilitare DJ222, Tulcea – Sarichioi – Enisala, km. 2+530 – 40+000, data atribuirii 01.10.2009, prin licitație deschisă, valoare finanțată 25.415.083,01 lei, sursa finanțare – bugetul de stat conform HG nr.577/1977) precum și alte două contracte finanțate din fondurile Consiliului Județean Tulcea cu o valoare totală de aproximativ 6,5 milioane lei („Întreținere drum asfaltat DJ229, km. 23+705 – 37+800, Intersecție Izvoarele – Mihai Bravu”, data atribuirii 09.06.2009, prin licitație deschisă, valoare finanțată 1.283.999, 65 lei, sursă de finanțare – buget propriu și „Întreținere drum asfaltat DJ222F, km. 10+800 – 47+050, lim. Județ Constanța – Traian”, data atribuirii 13.07.2009, prin licitație deschisă, valoare finanțată 5.211.286, 08 lei, sursă de finanțare – buget propriu).

În baza acestor contracte, în cursul anului 2009 S.C. G P S.R.L. a încasat suma totală de 26.541.110,95 lei, după cum urmează:

- pentru contractul „Întreținere drum asfaltat DJ229, km. 23+705 – 37+800, Intersecție Izvoarele – Mihai Bravu” - 29.07.2009 – suma de 670.439,61 lei; 29.07.2009 – suma de 29405,25 lei; 30.10.2009 – suma de 559.610,48 lei; 30.10.2009 – suma de 24.544,32 lei;

- pentru contractul „Întreținere drum asfaltat DJ222F, km. 10+800 – 47+050, lim. Județ Constanța – Traian” - 30.07.2009 – suma de 1.042.183,44 lei; 31.07.2009 – suma de 45.709,80 lei; 01.09.2009 – suma de 1.735.499,52 lei; 01.09.2009 – suma de 76.118,40 lei; 30.09.2009 – suma de 2.214.641,50 lei; 26.10.2009 – suma de 97.133,40;

- pentru contractul „Modernizarea infrastructurii de acces către Zona turistică Murighiol – Uzlina – Dunavăț – Lacul Razim” - 07.08.2009 – suma de 2.398.641,00 lei; 21.09.2009 – suma de 2.332.961,25 lei; 21.09.2009 – suma de 175.599,23 lei; 21.09.2009 – suma de 476.626,49 lei; 09.10.2009 – suma de 6.139.182,03 lei; 09.10.2009 – suma de 1.395.552,70 lei; 09.10.2009 – suma de 265.847,73 lei; 09.10.2009 – suma de 549.425,13 lei; 12.10.2009 – suma de 390.559,29 lei; 27.11.2009 – suma de 566.668,07 lei; 27.11.2009 – suma de 2.710.447,31 lei; 27.11.2009 – suma de 272.016,21 lei; 27.11.2009 – suma de 35.875,11 lei; 27.11.2009 – suma de 175.599,23 lei; 27.11.2009 – suma de 13.217,15 lei;

22.12.2009 – suma de 169.084,94 lei; 22.12.2009 – suma de 1.594.413,05 lei; 22.12.2009 – suma de 343.374,27 lei; 22.12.2009 – suma de 43.735,04 lei.

În ceea ce privește contractul finanțat prin Programul Operațional Regional 2007-2013 având ca obiect „Modernizarea infrastructurii de acces către zona turistică Murighiol – Uzlina – Dunavăț”, cu o valoare de 50 milioane lei (data a atribuirii 27.07.2009, prin licitație deschisă, valoare totală finanțată – 51.763.060,17 lei, sursa de finanțare – Programul Operațional Regional 2007 – 2013; f.3, 235 vol. 7 d.u.p.) instanța constată faptul că potrivit adresei nr. MDRAP 52572/23.06.2015 emise de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice (f.17 vol. 7 d.u.p.) Autoritatea de Management pentru Programul Regional Operațional nu efectuează plata direct către contractorii cu care beneficiarii au contracte de finanțare ci doar autorizează cheltuielile efectuate de către beneficiarii contractelor de finanțare, respectiv de către autoritățile administrativ teritoriale în cauză, în vederea rambursării acestora. Totodată se indică expres că plățile către SC G P SRL au fost efectuate de către autoritățile administrativ teritoriale.

În cazul celor două contracte finanțate de la bugetul de stat („Modernizare DJ222A, Nifon – Lucavita, km. 16+000 – 37+545”, data atribuirii 30.10.2009, prin licitație deschisă, valoare finanțată 11.717.594,38 lei, sursa finanțare – bugetul de stat conform HG nr.577/1977 și „Reabilitare DJ222, Tulcea – Sarichioi – Enisala, km. 2+530 – 40+000, data atribuirii 01.10.2009, prin licitație deschisă, valoare finanțată 25.415.083,01 lei, sursa finanțare – bugetul de stat conform HG nr.577/1977) prin Ordinul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor nr. 612 din 26 iulie 2007 (în vigoare la data faptelor, fiind abrogat prin art. 3 al Ordinului MDRT nr. 1564/2010) a fost aprobată Norma metodologică de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 577/1997 privind pietruirea, reabilitarea, modernizarea și/sau asfaltarea drumurilor de interes local clasate și alimentarea cu apă a satelor care prevede în art. 20 faptul că lunar, consiliile județene transmit direcției coordonatoare a Programului din cadrul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor, până la data de 5 a lunii următoare celei expirate, situația privind derularea Programului pe anul în curs precum și extrasul contului la zi. Potrivit aceleiași norme Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor verifică solicitările de finanțare înscrise de către consiliile județene, după care întocmește și transmite acestora, pe subprograme, listele lunare de finanțare și le virează acestora, lunar, sumele solicitate, cu ordin de plată tip trezorerie, în conturile consiliilor județene deschise la unitățile Trezoreriei Statului, în limita plafoanelor anuale aprobate. Consiliile județene, pe baza convențiilor încheiate cu consiliile locale și în urma verificării situațiilor de lucrări, virează lunar, din contul menționat mai sus, sumele respective în conturile deschise, pe subprograme, la Trezoreria Statului de către consiliile locale beneficiare de lucrări.

Inculpatul T V ocupa la data faptelor funcția de președinte al Consiliului Județean Tulcea în urma câștigării alegerilor locale organizate în data de 01.06.2008, fiind candidatul Partidului Democrat Liberal. În conformitate cu prevederile art. 104 alin. 4 din Legea administrației publice locale nr. 215 din 23 aprilie 2001, în exercitarea atribuțiilor privind bugetul propriu al județului președintele consiliului județean îndeplinește funcția de ordonator principal de credite și întocmește proiectul de buget, având astfel atribuții esențiale în procedura de aprobare a finanțărilor și de efectuare a plăților pentru contractele încheiate de consiliul județean. Totodată se constată faptul că și în cazul celor două contracte enunțate anterior, finanțate din bugetul de stat conform HG nr.577/1977 consiliile județene sunt implicate în procedura de efectuare a plăților lunare de către minister către consiliile locale care la rândul lor plătesc societăților prestatoare de servicii prin: transmiterea situațiilor privind derularea programului pe anul în curs precum și extrasul contului la zi., verificarea situațiilor de lucrări și virarea lunară, a sumelor trimise de Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Locuințelor în conturile consiliilor locale beneficiare de lucrări.

Se constată astfel faptul că inculpatul avea la data faptelor, în mod evident, atribuții ce puteau influența modul de derulare în primul rând a contractelor finanțate din bugetul propriu

al consiliului județean dar și în cazul celor finanțate din bugetul de stat avându-se în vedere implicarea consiliilor județene în efectuarea plăților lunare către unitățile administrativ teritoriale beneficiare. Potrivit jurisprudenței instanței supreme, condiția prevăzută de lege ca fapta funcționarului să fie săvârșită în legătură cu îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu este realizată și în situația în care îndeplinirea actului cade în atribuțiile altui funcționar, dar autorul, prin modul în care își realizează propriile sarcini de serviciu, poate influența îndeplinirea actului de către funcționarul competent (decizia nr.3334/2004, Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală).

Inculpatul deținea și funcția de președinte al Biroului Permanent Județean Tulcea.

În cursul lunii octombrie 2009, inculpata U E G i-a solicitat inculpatului T V să identifice societăți comerciale dispuse să achite contravaloarea unor cheltuieli efectuate în cadrul campaniei electorale și a celei pentru organizarea referendumului, în cuantum de 700.000 lei. Instanța reține faptul că suma a fost comunicată de către inculpata U E G având în vedere declarația martorului denunțator I V care menționează, atât în cursul urmăririi penale cât și în faza cercetării judecătorești, faptul că suma i-a fost indicată de către inculpatul T V cu ocazia primului contact, moment în care i-a spus că „trebuie să efectueze mai multe viramente în contul mai multor societăți comerciale”, în final efectuând o plată în cuantum total de 691.029,63 lei către patru societăți comerciale, fără ca inculpatul T V să mai interacționeze cu martorul denunțator. Inculpatul T V nu era atât de implicat în derularea campaniei electorale și a celei pentru referendum încât să aprecieze nevoile curente de finanțare astfel că nu ar fi putut face o astfel de estimare, atât de precisă.

Deși această solicitare s-ar putea considera că se înscrie în sfera obligației impuse fiecărui membru de partid ce ocupă o funcție de conducere cu sprijinul partidului de a identifica sponsori sau donatori în cadrul campaniei electorale instanța constată faptul că suma de 700.000 lei (echivalentul sumei de 166.065,6 euro calculat în funcție de cursul BNR aferent lunii în cauză) era una suficient de mare încât să facă imposibilă sarcina inculpatului T V de a o obține prin mijloace licite. Aceasta în condițiile în care potrivit declarației martorului XXX în timpul campaniilor electorale, prin hotărârea Biroului Permanent Național, se stabilea ca fiecare organizație județeană să contribuie cu o sumă de bani: 20.000, 30.000, 50.000 euro. Relevantă este în acest context și declarația inculpatului N G potrivit căreia în cadrul discuției inițiale purtate cu inculpata, a înțeles că urmează să fie contactați și alți constructori, care aveau contracte cu unitățile administrativ teritoriale care erau finanțate din fondurile Ministerului Turismului, cu același scop, de a finanța campania electorală și că, dacă aceștia vor să primească finanțare, să facă plățile indicate de către inculpată, referitoare la campania electorală (vol.1 d.u.p., filele 110-115, f.2 vol. 4 d.i.).

Contrar susținerilor inculpatei U E G , S.C. G P S.R.L. avea la data faptelor încheiat contractul nr.8953/08.09.2009 încheiat între beneficiarul Primăria Bușteni și antreprenorul S.C. G P S.R.L. pentru execuția lucrărilor „Dezvoltarea domeniului schiabil Valea Albă – Kalinderu Bușteni” cu o valoare totală de 6.866.667,25 lei în cadrul Programului „Schi în România” potrivit înscrisurilor comunicate de Autoritatea Națională pentru Turism cu privire la contractele încheiate de S.C. G P S.R.L. și finanțările efectuate în derularea acestor contracte (vol.7 d.u.p. filele 12-15). Potrivit informațiilor comunicate de către aceeași instituție în baza contractului anterior menționat au fost efectuate plăți de către Ministerul Turismului către beneficiarul lucrării, Consiliul Local Bușteni, care efectua la rândul său plăți către antreprenor în cursul anului 2009, începând chiar în luna în care a fost efectuat actul de instigare, după cum urmează: 1.011.997,4 lei în data de 14.10.2009, 451.510,91 lei în data de 11.11.2009, 3.460.174,41 lei în data de 08.12.2009 și 295.452,31 lei în data de 23.12.2009, plățile succesive continuând în cursul anilor 2010, 2011 (vol.7 d.u.p., filele 12-15).

În aceste condiții nu se poate reține în mod credibil că solicitarea inculpatei U E G putea fi realizată inclusiv într-un mod legal astfel încât să nu existe o instigare propriu-zisă la comiterea unui ilicit penal.

Totodată instanța reține faptul că în cauză nu este incident art. 13 din Legea nr.78/2000 care incriminează fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite având în vedere faptul că, în cazul acestei ultime infracțiuni bani, bunurile sau foloasele a căror obținere este urmărită de către autor au o proveniență licită, obținerea loc într-un cadru ce excedează dispozițiilor legale fiind incriminată. Orice bun sau folos care se cuvine, potrivit legii, entităților enumerate de dispoziția legală anterior menționată își pierde acest caracter dacă acesta a fost obținut prin utilizarea unor mijloace nelegale - prin folosirea influenței ori autorității - mijloace care în final alterează voința liberă ce se regăsește în relațiile dintre aceste entități și alte organisme sau persoane. În fapt, în acest caz, prin utilizarea unor mijloace nelegale, se tinde la o deturnare a scopului în care se acționează, acesta devenind unul ilicit și, prin urmare, bunul sau folosul obținut în acest mod devine necuvenit. Astfel, orice rezultat, orice urmare obținută prin metode care contravin legii reprezintă întotdeauna un folos necuvenit, în sensul art. 13 din Legea nr. 78/2000.

În prezenta cauză însă inculpata U E G a instigat la comiterea unei infracțiuni de corupție, în condițiile în care inculpata cunoștea că prin natura funcției inculpatul T V avea atribuții concrete pe care urma să le exercite în raport cu societatea de la care urmau să fie solicitate foloasele. Faptul că potrivit declarației inculpatului T V tonul folosit de inculpata U E G nu a fost unul imperativ nu este de natură a înlătura caracterul penal al faptei acesteia de vreme ce activitatea de determinare specifică unui instigator se efectuează prin însuflarea ideii către realizarea căreia tinde această activitate și prin străduința de a obține acceptarea acelei idei. Pentru obținerea acceptării pot fi folosite orice mijloace de captare a atenției: îndemnuri, insinuări, rugăminți, argumente în cazul instigării simple, instigarea calificată realizându-se prin daruri sau alte foloase sau presiuni. (a se vedea Explicații teoretice ale Codului penal român, Partea generală, Volumul 1, Editura Academiei RSR, V. Dongoroz, S. Kahane, I. Oancea, I. Fodor, N. Iliescu, C. Bulai, R. Stănoiu, pag. 197). Instigatorul nu trebuie să cunoască toate împrejurările referitoare la fapta care urmează să fie săvârșită, ci doar să indice fapta în așa fel încât cel instigat să cunoască obiectul instigării.

Din perspectivă subiectivă, modul conspirat în care inculpata a solicitat să se realizeze remiterea foloaselor materiale demonstrează că a avut reprezentarea tuturor elementelor esențiale ale faptei care urma să fie săvârșită.

După scurt timp, inculpatul T V l-a contactat pe martorul denunțator I V , reprezentant al S.C. G P S.R.L., despre care cunoștea că potrivit declarației inculpatului spunându-i că trebuie să încheie mai multe contracte, în valoare de aproximativ 700.000 lei, cu mai multe societăți comerciale ai căror reprezentanți îl vor contacta ulterior. În argumentarea acestei solicitări, T V a arătat că și lui i s-a cerut „să pună umărul la programul electoral”, moment în care martorul denunțator a realizat că societățile cu care S.C. G P S.R.L. va încheia contracte vor presta servicii în cadrul campaniei electorale.

În contextul în care, astfel cum am arătat anterior S.C. G P . S.R.L. avea în derulare mai multe contracte, în valoare de 43,5 milioane lei, încheiate cu Consiliul județean Tulcea al cărui președinte era la data faptelor inculpatul T V , în mod firesc, martorul denunțator a dedus că cererea funcționarului public a fost legată de atribuțiile acestuia în derularea contractelor, reprezentând o contraprestație pentru executarea obligațiilor contractuale asumate de către Consiliul județean Tulcea. Dacă ar fi dorit ca solicitarea sa să nu fie percepută astfel, inculpatul T V ar fi trebuit să disocieze în mod expres această pretindere de executarea contractelor însă, în mod evident o astfel de solicitare nu ar fi avut aceleași șanse de succes.

Într-adevăr, denunțatorul a arătat că, deși inculpatul nu a condiționat în mod expres derularea în bune condiții a contractului de transmiterea foloaselor, această legătură era implicită având în vedere contextul discuției. Din materialul probator administrat în cauză rezultă că ambii interlocutori au avut reprezentarea naturii reale a solicitării. După ce a obținut

acceptul denunțatorului, inculpatul T V a transmis datele de contact ale acestuia și ale societății G P către inculpata U E G , care s-a ocupat în continuare de demersurile necesare pentru transferul sumelor de bani, transmițând aceste date societăților care prestau servicii, fie direct, fie prin intermediari. Astfel, martorul XXXXXX, reprezentant al S.C. R F S.R.L. la data faptelor (f.155 vol. 2 d.i., vol.2 d.u.p., filele 5-6; 7-8) a arătat că în perioada campaniei electorale activa ca voluntar în cadrul echipei coordonate de către inculpata U E G , care i-a cerut să contacteze S.C. G P S.R.L. și i-a indicat datele de contact ale acesteia în vederea încheierii unui contract în baza căruia să încaseze o sumă de bani. Ulterior, inculpata i-a indicat datele necesare pentru transferurile subsecvente către societățile care au prestat servicii în cadrul campaniei.

Astfel, după câteva zile, martorul XXX a fost contactat de reprezentanți ai societăților comerciale S.C. E M S.R.L. (martorul XXXX), S.C. L M S.R.L. (martorul XXX), S.C. R F S.R.L. (martorul XXXXXX) și S.C. T M S.R.L. (martorul XXX). Discuțiile au avut loc fie prin e-mail, fie telefonic, atât cu denunțatorul, cât și cu asistenta acestuia XXX, niciunul dintre cei doi neavând contact personal cu reprezentanții societăților menționate mai sus.

Aspectele relevate mai sus au fost indicate de către martorul denunțator și cu ocazia audierii sale în faza cercetării judecătorești (f.116 vol. 2 d.i.), ocazie cu care a precizat faptul că inculpatul T V l-a chemat la dumnealui și i-a spus că trebuie să efectueze plăți, în valoare de aproximativ 700.000 lei în favoarea a mai multor societăți comerciale, fără a-i indica scopul acestor plăți, natura raporturilor contractuale, destinația sumelor de bani și nici martorul nu a cerut informații suplimentare. Totodată martorul precizează faptul că nu-și amintește dacă denumirile societăților comerciale i-au fost indicate de către inculpatul T V , fiind posibil să-i fie comunicate de către B I, vicepreședintele Consiliului județean Tulcea, iar în urma discuțiilor cu reprezentantul societății E M a aflat că plata privea servicii de publicitate prestate de E M în campanie electorală. De asemenea martorul indică faptul că în urma discuțiilor telefonice cu reprezentanții societăților E M și T M aceștia i-au comunicat care era obiectul de activitate al societăților și atunci au hotărât natura contractelor pe care urmau să le încheie.

Potrivit declarației martorei XXX (vol.2 d.u.p., filele 66-70, f.194 d.i.) asistent manager în cadrul S.C. G P S.R.L., în cursul lunii noiembrie 2009, pe adresa de mail a societății, precum și pe cea de pe server-ul societății, respectiv prin intermediul postului fax cu nr. 021.369.46.83, au fost recepționate o serie de contracte și mesaje din partea societăților comerciale L M G S.R.L., E M S.R.L., T M S.R.L. și R F SRL F S.R.L., din partea acestei ultime societăți interacționând pe email cu martorul XXXXXX care făcea referire la faptul că solicitarea de încheiere a contractului vine din partea cabinetului inculpatei U E. Aceleași aspecte sunt confirmate și de martorul XXXXXX astfel cum s-a menționat anterior, (f.155 vol. 2 d.i., vol.2 d.u.p., filele 5-6; 7-8) acestea arătând că inculpata U E G i-a cerut să contacteze S.C. G P S.R.L. și i-a indicat datele de contact ale acesteia în vederea încheierii unui contract în baza căruia să încaseze o sumă de bani. Ulterior, inculpata i-a indicat datele necesare pentru transferurile subsecvente către societățile care au prestat servicii în cadrul campaniei.

Urmare acestor discuții, S.C. G P S.R.L. a încheiat contracte fictive de consultanță și servicii de publicitate cu societățile comerciale menționate și a realizat următoarele plăți, în valoare totală de 691.029,63 lei:

- 255.433,50 lei la 26.10.2009 către E M ;
- 161.391 lei către T M P în perioada 4 – 9.11.2009
- 74.205,13 lei la 17.11.2009 către R F , care i-a transferat în perioada 17 – 19.11.2009 către R R și MX;
- 200.000 lei la 23.11.2009 către L M .

Din probele administrate a rezultat că serviciile menționate în aceste contracte nu au fost în realitate prestate către S.C. G P S.R.L., iar sumele au fost folosite în realitate pentru

plata unor servicii prestate în timpul campaniei electorale pentru candidatul T B , după cum urmează:

- E M a realizat publicitate stradală pe parcursul campaniei, așa cum am descris la punctul anterior;
- T M P a tipărit afișe electorale;
- R R a publicat în ziarele Libertatea și Capital reclame electorale cu mesajele „Spune și tu DA la referendum”, „Trăiți bine” și „Voi sunteți adevărata majoritate” și cu imaginea candidatului T B ;
- MX a prestat servicii de monitorizare a presei, vizând aparițiile în mass - media ale candidatului T B ;
- L M a realizat pagina de internet, care a fost folosită pentru transmiterea în direct a evenimentelor electorale la care participa candidatul T B .

Fictivitatea raporturilor contractuale este relevată de declarațiile martorei XXX, declarațiile martorului XXX care a arătat că a negociat prețul serviciilor ocazionate de realizarea paginii de internet cu inculpata U E G , iar datele referitoare la plăți i-au fost transmise de martorul XXX. Totodată, martorul XXXX a declarat că societatea de unde urma să încaseze banii i-a fost indicată de martorul XXX, care a arătat că aceste aspecte erau coordonate de inculpata U E G .

Din corespondența electronică depusă la dosar de către martora denunțatoare XXX rezultă și că, inițial, se intenționase ca o plată să se realizeze către o societate administrată de F G M, concubinul inculpatei B I . Astfel, la data de 03.11.2009 martora B E, contabilă cabinetului notarial deținut de inculpata I B și a societăților administrate de martorul F G M, a întocmit o factură emisă de N L M S.R.L. către G P S.R.L. pentru suma de 119.356,42 lei (vol.4 d.u.p., f.27).

În ceea ce privește apărările formulate de către inculpatul T V prin apărător ales privind lipsa de credibilitate a declarațiilor martorului denunțator I V care a beneficiat, în mod nelegal potrivit susținerilor inculpatului, de cauza de impunitate prev. de art. 290 alin. (3) C.pen., instanța precizează cu caracter prioritar faptul că soluția de clasare dispusă în cauză față de martorul denunțator nu poate face, în mod evident, obiectul controlului instanței, neexistând un cadrul procesual în acest sens.

Referitor la valoarea probatorie a depoziției martorului denunțator, instanța reamintește că a constatat în cadrul analizei celeilalte infracțiuni de luare de mită deduse judecării faptul că, cu excepția declarațiilor prevăzute de dispozițiile art. 103 alin. (3) C.proc.pen., celelalte declarații, deci inclusiv cele ale martorilor denunțatori au o valoare probatorie necondiționată, fiind supuse numai principiului liberei aprecieri a probelor.

În cauza dedusă judecării instanța constată faptul că în cuprinsul denunțului formulat în cauză de către martorul I V (f.11-16 vol.1 d.u.p.) se face referire la mai multe persoane potențial implicate în săvârșirea de ilicite penale însă referirile sale la inculpatul T V , singurul vizat de soluția de trimitere în judecată în prezenta cauză sunt constante și reluate în cuprinsul declarațiilor date în cursul procesului penal astfel că nu există, în opinia instanței, suspiciuni cu privire la veridicitatea celor relatate. Lecturând conținutul denunțului existent la fila 11 vol.1 d.u.p. instanța constată faptul că martorul denunțator a indicat în mod expres că inculpatul T i-a comunicat că va fi contactat de diverse firme cu care va încheia contracte, el fiind ulterior contactat de reprezentanții S.C. E M S.R.L., S.C. L M S.R.L., S.C. R F SRL și S.C. T M S.R.L. Martorul denunțator precizează totodată în cadrul denunțului că inculpatul T V l-a lăsat să înțeleagă că sumele ce i-au fost solicitate prin intermediul contractelor și care au fost astfel obținute sunt necesare și vor fi cheltuite în campania electorală. Faptul că acesta a precizat că elementele factuale la care a făcut referire sunt cunoscute și de către martora XXX, asistent manager în cadrul S.C. G P S.R.L. este unul firesc având în vedere faptul că aceasta era cea care primea corespondența iar contactele cu societățile comerciale în cauză s-au derulat exclusiv online.

De asemenea se constată faptul că în cursul cercetării judecătorești, cu ocazia audierii sale (f.194 vol. 3 d.i.) martora XXX a făcut referire la un alt email transmis de către o persoană de sex femeiesc al cărei nume nu și-l mai amintea care i-a transmis un contract spunând că o contactează din partea inculpatei U E G . Ulterior audierii sale martora a depus la dosarul cauzei (f.229-233 vol. 3 d.i.) corespondența la care a făcut referire și înscrisurile atașate acesteia, respectiv, contractul de prestări servicii încheiat la data de 03.10.2009 între S.C. G P . S.R.L. în calitate de beneficiar și S.C. A T S.R.L. în calitate de prestator, având ca obiect efectuarea de către prestator în favoarea beneficiarului a lucrărilor de amenajare constând în lucrări de vopsitorie și recondiționare pereți, lucrări de instalații sanitare și electrice contra sumei de 14.900 euro și procesul verbal de recepție aferent contractului de prestări servicii datat 27.10.2009, martora făcând dovada și a plății sumei în cauză în data de 16.11.2009. Surprinzător este faptul că cele două înscrisuri la care s-a făcut referire anterior – contractul de prestări servicii și procesul verbal de recepție au fost transmise potrivit corespondenței online la data de 29.10.2009, ulterioară datelor inserate în cuprinsul contractului și al procesului verbal de recepție iar plata a fost făcută la un interval de 18 zile, menționarea numelui inculpatei U E G fiind suficientă în acest scop. Instanța apreciază a fi relevant acest aspect în ceea ce privește starea de presiune resimțită de antreprenorul S.C. G P S.R.L. pentru care era suficientă pronunțarea numelui inculpatei spre a remite sume mari de bani fără nicio verificare anterioară.

3. Delapidare săvârșită de inculpatul W S I la instigarea inculpatei B I și spălare a banilor reținută a fi săvârșită de F G M prin sentința penală nr.89/F/22.01.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția I Penală în dosarul nr.45310/3/2018, definitivă prin neapelare la data de 13.02.2019 la instigarea inculpatei B I

S.C. O T S.A. este o societate pe acțiuni cu capital majoritar de stat, înființată prin Hotărârea Guvernului României nr. 1200/12.11.1990, cel mai mare operator pe mare, specializat în vehicularea țițeiului, produselor petroliere și petrochimice lichide și a altor produse și materii prime în vederea import/exportului și tranzitului.

În perioada săvârșirii faptelor, compania se afla în subordinea Ministerului Economiei, iar directorul general al acesteia era numit de ministru. Pentru desemnarea directorului nu exista nicio procedură de selecție, numirile fiind realizate pe criterii politice, astfel încât menținerea în funcția de conducere depindea de decizia ministrului și, implicit, de persoanele asociate politic ministrului și care îi puteau influența deciziile. Aceste aspecte sunt relevate de însăși inculpatul W I S (vol.1 filele 154-156; 159-167; 177-180) care indică în cursul urmăririi penale că numirea directorului se făcea prin ordinul ministrului iar ulterior, nominalizarea era supusă aprobării Consiliului de Administrație și Adunării Generale a Acționarilor societății, dar acestea reprezentau doar formalități procedurale. De asemenea același inculpat relevă că nu exista o procedură formală de selecție, alegerea era a ministrului și că revocarea din funcția de director al societății se realiza tot prin ordin de ministru sau printr-o decizie a Consiliului de Administrație, ce trebuia validată de Adunarea Generală a Acționarilor.

În cursul anului 2009 inculpatul W S I îndeplinea funcția de director general al S.C. O T S.A., iar potrivit contractului de mandat nr. 2638/96/28.12.2009, punctul 4.2, avea printre atribuții conducerea activităților societății, coordonarea și controlul acesteia în ceea ce privește utilizarea resurselor financiare, asigurarea managementului societății, precum și încheierea actelor juridice în numele și pe seama societății, în limitele împuternicirilor acordate de către Consiliul de Administrație. Prevederi similare se regăsesc și în celelalte contracte încheiate de inculpat pe perioada derulării mandatului, înregistrate sub numerele 10.133 din 20.07.2009, respectiv 135 din 25.05.2010.

În luna decembrie 2009, inculpata B I i-a cerut inculpatului W S I să achite o factură fiscală, sugerând că reprezintă cheltuieli restante din campania pentru alegerile prezidențiale

care se desfășurase în toamna aceluiași an. Aceste aspecte sunt relevate de declarațiile succesive ale inculpatului W I S date în cursul urmăririi penale în datele de 08.06.2015.

În aceste condiții, având în vedere intervalul mare de timp la care s-au succedat declarațiile date în cauză, faptul că a fost asistat de un avocat cu ocazia ultimei declarații este de neexplicat poziția aceluiași inculpat exprimată cu ocazia audierii sale în cursul cercetării judecătorești în sensul că nu își amintește ca în acel moment sau oricând ulterior coindiculata să-i fi sugerat că se dorește plata unor sume restante pentru servicii prestate în legătură cu campania electorală și că în forul său interior este convins că a încercat să își aducă aminte un lucru care nu s-a întâmplat (f.23, vol. 4 d.i.)

În condițiile în care inculcata era fiica președintelui României în funcție la acel moment și avea o potențială influență asupra menținerii în funcție a directorului general, acesta a acceptat solicitarea.

Se constată astfel că încheierea contractului având ca obiect servicii de publicitate a fost generată de necesitatea de a realiza un cadru formal pentru efectuarea plăților solicitate de inculcata B I , în condițiile în care inculpatul W S I nu a fost de acord să o facă în absența unui contract iar obiectul acestuia a fost stabilit ca urmare a solicitărilor inculpatului W S I.

Fără a nega nevoile reale de publicitate ale societății O T S.A. susținute atât de inculpatul W S I (f.23-25 vol. 4 d.i.) cât și de martorul O V se constată faptul că nu aceste nevoi au fost cele care au generat încheierea contractului anterior menționat ci nevoia efectuării plății restante „din urmă, din toamnă” urmând să se facă totuși „și puțină publicitate”.

Trebuie subliniat faptul că inițial, inculcata B I a solicitat inculpatului W S I ca plata să se realizeze către S.C. N L M S.R.L., societatea administrată de concubinul său F G M, însă pentru a îngreuna identificarea beneficiarului final al sumelor a renunțat la această metodă și a cerut ca plata să se realizeze prin intermediul S.C. R F SRL S.R.L., al cărei reprezentant era martorul XXXXXX, așa cum rezultă din corespondența electronică depusă la dosar. Astfel, la data de 06.01.2010 martora I E a întocmit la cererea inculpatei două facturi emise de N L M S.R.L. către O T S.A. cu valorile de 100.000 lei și 119.000 lei pe care le-a trimis inculpatei I B în cursul aceleiași zile pe email alături de mesajul „Sper că valorile erau în lei, dacă nu refac. Nu te-am mai deranjat, le-am luat adresa de pe net.”

Aceste facturi nu au mai fost folosite, contractul fiind încheiat în cele din urmă cu R F SRL S.R.L.

Poziția este concordantă cu cea exprimată de inculcata B I în cadrul convorbirii purtate cu martorul F G M la data de 26.11.2015, înregistrate ambiental și redactate în cuprinsul proces verbal aflat în volumul 3 de urmărire penală.

Inculpatul W I S a comunicat martorei SME, șef Serviciu Achiziții în cadrul S.C. O T S.A. în cursul anilor 2009-2010 datele inserate în cuprinsul facturii atrăgându-i atenția să efectueze verificări cu privire la societatea în cauză, să ia legătura cu reprezentanții acesteia și să verifice dacă prețul serviciilor de publicitate era unul similar celor de pe piață. De asemenea potrivit declarației aceluiași inculpat în factura era menționată suma de 400.000 lei astfel că a solicitat aceleiași martore să verifice prețurile din piață și în funcție de aceste prețuri să elaboreze un plan strict de publicitate raportat la valoarea de 400.000 lei. Cei de la Serviciu Achiziții au făcut un plan și i-au prezentat cam ce servicii trebuiau prestate de acea valoare iar pe baza acelu studiu a fost elaborat contractul cu S.C. R F SRL S.R.L. Se constată faptul că nu a existat nici măcar o ofertă a societății prestatoare de servicii de publicitate, elementul esențial în elaborarea clauzelor contractuale fiind cuantumul sumei ce trebuia plătită.

Martora a dat curs solicitării inculpatului iar efectuarea de verificări privind S.C. R F SRL S.R.L. de către martoră privind a fost una formală. Audiată în cursul cercetării judecătorești martora indică faptul că era vorba despre un contract de angajare privind un media plan, acest tip de contract presupunând o perioadă lungă de timp pentru derulare, o paletă largă de servicii și implicit o valoare mai mare. În aceste condiții pasivitatea S.C. O T

S.A. în a efectua verificări minime cu privire la posibilitatea societății ofertante de a presta efectiv serviciile oferite nu poate fi justificată în mod real decât prin acceptarea faptului că, în concreto, serviciile nu urmau a fi prestate. Într-adevăr potrivit declarațiilor martorului XXXXXX în cursul lunii octombrie 2009, inculpata U E G l-a întrebat dacă are o firmă care să nu aibă activitate, el menționând că deține societățile L T S S.R.L. și R F SRL S.R.L., la ambele fiind administrator și asociat mama martorului. Martorul mai precizează faptul că aceeași inculpată, U E G i-a cerut să emită facturi fiscale către S.C. O T S.A. fiind contactat telefonic de reprezentanții societății, care i-au indicat datele necesare pentru întocmirea contractelor de consultanță.

Ulterior, inculpata B I i-a transmis coinelupatului W S I prin intermediul martorei XXX datele societății către care urma să se facă plata iar S.C. O T S.A., reprezentată de W S I , a încheiat un contract fictiv de prestări servicii de publicitate în valoare de 419.000 lei cu R F SRL Câmpina. Contractul apare ca fiind încheiat la data de 30.12.2009, dar a fost înregistrat la O T S.A. cu nr., după data emiterii facturii și a efectuării plății.

În baza acestui contract, la data de 16.02.2010 s-a realizat plata sumei de 119.000 lei către S.C. R F SRL Ulterior acestui moment inculpatul W I S a întrebat-o pe martora XXX dacă s-a difuzat vreun spot video în executarea contractului iar la răspunsul negativ al martorei inculpatul a contactat-o telefonic pe inculpata B I și i-a spus că „în condițiile în care nu se prestează în mod real servicii de publicitate” nu este de acord să se mai achite și diferența de 300.000 lei. Inculpata a părut surprinsă și i-a spus că va lua legătura cu reprezentanții societății R F SRL iar ulterior nu au mai fost emise alte facturi în executarea contractului.

Reprezentanții celor două societăți comerciale nu au avut nici un contact direct și nu au purtat nicio negociere, semnarea contractului realizându-se prin corespondență, care a fost intermediată de inculpata B I , așa cum rezultă din mesajele de poștă electronică depuse la dosar.

Din probele administrate în cauză a rezultat că serviciile nu au fost prestate, R F SRL. nu desfășurase anterior acestui moment activități comerciale semnificative și nu avea experiență relevantă în domeniul publicității. În același sens, trebuie remarcat că bugetul O T pentru activități de publicitate pentru întregul an a fost de aproximativ 200.000 lei, cu mult mai mic decât valoarea contractului încheiat cu R F SRL. La data de 19.02.2010 (la două zile de la încasarea banilor), martorul XXXXXX a virat suma de 100.000 de lei către S.C. N L M S.R.L., societate administrată de martorul F G M, concubinul inculpatei B I și avută în vedere inițial pentru încasarea sumei de către această ultimă inculpată. Efectuarea plății a fost coordonată de către inculpata B I , care s-a ocupat de întocmirea documentelor justificative ale tranzacției.

Din probele cauzei, respectiv declarațiile martorului XXXXXX și declarațiile martorului F G M rezultă că între R F SRL și N L M S.R.L. nu au existat în realitate nici un fel de operațiuni comerciale, iar prin transferul bancar s-a urmărit exclusiv ascunderea provenienței infracționale a banilor proveniți din prejudicierea S.C. O T S.A.

Suma obținută prin săvârșirea faptelor descrise anterior a fost folosită de martorul F G – M, la cererea inculpatei B I , pentru plata unei excursii în Cuba la data de 23.02.2010, iar diferența a fost retrasă în numerar la aceeași dată. Deplasarea în Cuba a fost realizată de inculpata B I și F G – M, iar suma retrasă a fost folosită de cei doi pe parcursul excursiei, aspect ce rezultă din corespondența electronică depusă la dosar de martorul F G M din extrasele bancare obținute în baza autorizației emise de judecătorul de drepturi și libertăți și din înscrisurile comunicate de agenția de turism care a organizat deplasarea.

Plata excursiei în Cuba din sumele de bani obținute în modalitatea expusă anterior rezultă și din proces verbal de redare a convorbirii înregistrate în mediul ambiantal dintre inculpată și martorul F G – M la data de 03.12.2015.

În data de 19.02.2010, inculpata I B i-a cerut martorei XXX să întocmească urgent două facturi emise de N L M S.R.L. către R F SRL în valoare de 100.000 lei și 119.000 lei,

indicându-i datele de contact ale acestei societăți, cerându-i totodată ca acestea să fie antedatate pentru luna ianuarie. La data de 04.06.2010, inculpata I B i-a cerut aceleiași martorei să verifice situația facturilor emise către R F SRL și să storneze una dintre acestea, împrejurare care confirmă existența discuțiilor cu inculpatul W S referitoare la faptul că diferența prevăzută în contract nu va mai fi achitată.

Faptul că inculpatul W I S a refuzat în cele din urmă plata diferenței de preț nu conduce la reținerea unei concluzii contrare ci doar la cea a atingerii limitelor conduitei ilicite penale pe care inculpatul era dispus să o adopte.

Martorele XXX, secretar la cabinetul notarial al inculpatei B I și XXX, contabilă cabinetului notarial deținut de I B și a societăților administrate de F G – M, au confirmat implicarea acesteia în administrarea societăților lui F G – M, ultima depunând în acest sens corespondență electronică din care rezultă că activitatea S.C. N L M S.R.L. era controlată în fapt de către inculpata B I, care dispunea asupra plăților efectuate de această societate.

4. Spălarea banilor săvârșită de F G M, condamnat pentru săvârșirea acesteia prin sentința penală nr.89/F/22.01.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția I Penală în dosarul nr.45310/3/2018, definitivă prin neapelare la data de 13.02.2019, la instigarea inculpatei B I

La data de 01.07.2009, martorul F G – M, acționând în calitate de administrator și unic asociat al S.C. N L M S.R.L., a încheiat un contract de prestări servicii cu S.C. R&R S.A. (reprezentată de martorul B I), având ca obiect închirierea de echipamente și aparatură audio – video.

.....

Martorul F G – M nu a declarat tranzacțiile încheiate cu S.C. R&R S.A. în declarațiile depuse de S.C. N L M S.R.L. la organele fiscale, sustrăgându-se în acest mod de la plata către buget a impozitelor corespunzătoare acestor venituri. Astfel, cele două facturi nu se regăsesc nici în deconturile de TVA depuse de societate pentru luna decembrie 2009 nici în declarația privind impozitul pe profit pentru anul 2009.

Așa cum rezultă din raportul de constatare tehnico – științifică întocmit în cauză, prin omisiunea evidențierii veniturilor încasate, bugetul de stat a fost prejudiciat cu suma totală de 735.098 lei (din care TVA în cuantum de 399.160 lei și impozit pe profit în cuantum de 335.938 lei). Situația de fapt anterior expusă a fost reținută cu titlu de autoritate de lucru judecat prin sentința penală nr.89/F/22.01.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția I Penală în dosarul nr.45310/3/2018, definitivă prin neapelare la data de 13.02.2019 (f.130 – 137, vol.3 d.i.).

Suma în cuantum de 735.098 lei, obținută prin săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală ca urmare a neplății impozitelor către bugetul de stat a fost folosită de martorul F G – M pentru plata unor servicii care au fost prestate în campania electorală desfășurată în cursul anului 2009 în favoarea candidatului B T, tatăl inculpatei B I, concubina din acea perioadă a martorului, martorul F G – M efectuând următoarele plăți în baza unor contracte fictive, în valoare totală de 1.195.038 lei, în care este inclusă suma obținută prin săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală:

- 424.830 lei la 20.11.2009 către S.C. L M S.R.L. (administrată de martorul XXX, suma reprezentând contravaloarea serviciilor prestate de această societate pentru realizarea paginii de internet);

- 411.264 lei la 16.11.2009 și 257.040 lei la 11.12.2009 către S.C. D A C M SRL (administrată de A D C, suma reprezentând contravaloarea serviciilor de consultanță electorală prestate candidatului T B de către coinculpatul A D C și numitul T S);

- 101.904 lei la 11.12.2009 către S E S.R.L. (administrată de martorul C M, suma reprezentând contravaloarea serviciilor prin care această firmă a asigurat echipamentele

tehnice necesare pentru echiparea unei scene amplasate în apropierea sediului de campanie în vederea organizării de concerte în susținerea candidatului B T).

Contractele încheiate între S.C. N L M S.R.L. și societățile L M , D.A. C M și S E au un caracter fictiv, serviciile consemnate în cuprinsul clauzelor contractuale ce au generat efectuarea plăților anterior menționate nefiind prestate în realitate.

Transferurile au fost intermediare de către inculpatele U E G și B I , care i-au comunicat lui F G M datele societăților către care urmau să fie efectuate plățile și cuantumul acestora din urmă.

Aspectele menționate anterior au rezultat în urma analizei coroborate a materialului probator administrat în cauză respectiv declarația martorului F G – M care a recunoscut săvârșirea faptelor și a arătat că a acționat la cererea inculpatei B I , care i-a indicat toate contractele pe care le-a semnat și toate plățile pe care le-a efectuat în contul serviciilor de publicitate. Martorul a mai precizat totodată nu a avut nicio relație cu coinculpatul D A, iar acesta nu i-a prestat niciun serviciu, aceeași fiind situația și în ceea ce privește firma L M S.R.L.

Totodată din același mijloc de probă rezultă că în timpul campaniei electorale, la rugămintea inculpatei I B , a ajutat la organizarea unor concerte care urmau să se țină în apropierea sediului de campanie al președintelui B din zona Lipscani, în acest scop, fiind montată o scenă și fiind instalate echipamente de către S E . Martorul a mai precizat că el transmitea ofertele referitoare la costurile pentru scenă și pentru artiști prin inculpata I B, iar aceasta îi comunica dacă propunerile au fost acceptate sau nu. Din câte își amintesc, am discutat cel puțin o dată aceste lucruri și cu inculpata E U . Inculpata B I a primit aceste informații de la inculpata U E G și s-a ocupat de întocmirea contractelor și a facturilor direct sau prin intermediul angajatelor sale.

Această împrejurare este confirmată și de declarațiile martorei XXX, corespondența electronică depusă la dosar și procesele – verbale de redare a convorbirilor ambientale dintre martorul F G – M și inculpata B I realizate pe parcursul urmăririi penale, mijloace de probă din care rezultă că aceasta din urmă controla actele juridice încheiate de către N L M S.R.L.

Potrivit declarațiilor martorei XXX, contabilă S.C. N L M S.R.L., S.C. M C S.R.L. și al biroului notarial al inculpatei I B aceasta din urmă îi transmitea ce facturi să întocmească, pe ce sumă, în favoarea cui precum și ce serviciu trebuia consemnat ca fiind prestat. Totodată martora a precizat că au fost situații în care inculpata I B îi indica să întocmească o factură pentru o anumită sumă către un anumit beneficiar iar ulterior, la scurt timp revenea și îi spunea să emită factura către un alt beneficiar, având o altă sumă și să nu o mai emită pe prima. Martora precizează că în acele momente conștientiza că ceva este în neregulă pentru că odată negociat contractul nu puteau surveni modificări atât de rapide însă nu era treaba ei să verifice realitatea acestor tranzacții. Totodată suspiciuni i-a ridicat și faptul că existau situații în care valoare facturilor era disproporționat de mare raportat la activitatea reală a societăților, activitățile nu aveau legătură cu obiectul de activitate al societăților, nu primea înscrisuri justificative, iar uneori facturile erau antedatate.

. De asemenea potrivit aceluiași mijloc de probă în perioada în care a activat în cadrul S.C. N L M S.R.L. societatea nu a avut o activitate de amploare.

Instanța apreciază că valoarea probatorie a declarațiilor martorei nu este diminuată de faptul că acesta nu are studii de specialitate, (potrivit susținerilor neprobate ale martorei aceasta terminat cursurile Academiei de Studii Economice fără a susține examenul de licență și a finalizat un curs de contabilitate) în condițiile în care martora a ținut pentru o perioadă de 4 ani contabilitatea celor 2 societăți comerciale aparținând martorului F G și pe cea a biroului notarial aparținând inculpatei B I iar aspectele relevate reprezintă elemente factuale ce nu presupun o pregătire specializată pentru a le constata.

Din procesele – verbale de redare a convorbirilor ambientale rezultă că inculpata cunoștea atât că sumele de bani folosite pentru plata serviciilor provin de la R&R S.A., prin intermediul martorului XXX, precum și omisiunea declarării acestor venituri de către F G –

M, căruia i-a reproșat că și-a însușit o parte din banii obținuți, care ar fi trebuit folosiți integral în interesul campaniei.

Într-adevăr potrivit procesului verbal de redare a convorbirii înregistrate în mediul ambientat dintre inculpata B I și F G – M la data de 26.11.2015, inculpata cunoștea despre plățile efectuate pentru servicii electorale, precum și că a intermediat contractele cu D A și cu XXXXXX, iar după încheierea campaniei electorale i-a cerut lui F G să radieze societatea comercială prin intermediul căreia s-au realizat tranzacțiile, pentru a evita descoperirea faptelor.

Totodată din proces verbal de redare a convorbirii înregistrate în mediul ambientat dintre inculpata B I și F G – M la data de 03.12.2015 rezultă implicarea inculpatei în tranzacția cu R&R, precum și că aceasta cunoștea caracterul ilicit al sumelor obținute de F G , reproșându-i că a folosit o parte din sume în interes personal, după care a verificat dacă are asupra sa tehnică de interceptare, numai după acest moment acceptând să discute despre sumele încasate de la R&R.

În ceea ce privește nelegalitatea ordonanței procurorului din data de 26.11.2015 și a mijloacelor de probă „derivate din aceasta”, respectiv procesele verbale de redare a înregistrărilor realizate de F G M în datele de 26.11.2015, 02.12.2015 și 03.12.2015 invocată de către inculpata I B, prin apărător ales, instanța constată următoarele:

În procedura camerei preliminare judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel București, Secția I Penală și cel din cadrul instanței de control judiciar au analizat aceleași critici cu privire la ordonanța organului de urmărire penală din data de 26.11.2015 prin care s-a dispus, în temeiul disp. art.148 C.proc.pen. autorizarea folosirii numitului F G – M în calitate de colaborator, concluzionând în sensul legalității mijlocului de probă.

Potrivit par. 29 din Decizia Curții Constituționale nr.802/2017 publicată în Monitorul Oficial nr.116 din 06.02.2018 „în aceste condiții, Curtea constată că nerespectarea interdicției absolute statuată în cuprinsul normelor procesual penale ale art. 102 alin. (1) - potrivit căreia probele obținute prin tortură, precum și probele derivate din acestea nu pot fi folosite "în cadrul procesului penal" - și a dispozițiilor art. 101 alin. (1) - (3) din Codul de procedură penală privind interzicerea explicită a administrării probelor prin practici neloiale atrage nulitatea absolută a actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate și excluderea necondiționată a probei în faza camerei preliminare. Întrucât nerespectarea dispozițiilor cuprinse în normele precitate cade sub incidența inadmisibilității care produce efecte prin intermediul nulității absolute, Curtea constată, totodată, că o verificare a loialității/legalității administrării probelor, din această perspectivă, este admisă și în cursul judecății, aplicându-se, în acest mod, regula generală potrivit căreia nulitatea absolută poate fi invocată pe tot parcursul procesului penal. Așadar, interdicția categorică a legii în obținerea probelor prin practici/procedee neloiale/nelegale justifică competența judecătorului de fond de a examina și în cursul judecății aceste aspecte. Altfel spus, probele menținute ca legale de judecătorul de cameră preliminară pot face obiectul unor noi verificări de legalitate în cursul judecății din perspectiva constatării inadmisibilității procedurii prin care au fost obținute și a aplicării nulității absolute asupra actelor procesuale și procedurale prin care probele au fost administrate, în condițiile în care, în această ipoteză, se prezumă iuris et de iure că se aduce atingere legalității procesului penal, vătămarea neputând fi acoperită. De altfel, potrivit art. 346 alin. (5) din Codul de procedură penală, doar probele excluse în camera preliminară nu mai pot fi avute în vedere la judecata în fond a cauzei”.

Singura dispoziție posibil incidentă în cauză dintre cele menționate în cuprinsul paragrafului anterior menționat este cea prev. de art. 101 alin. 1 C.proc.pen. însă în opinia instanței nu ne aflăm în cauză, în ipoteza unor promisiuni pentru a se obține probe, folosirea unui colaborator fiind un procedeu permis de legea procesual penală. În mod evident în cauză folosirea unui investigator sub acoperire nu ar fi fost suficientă, neavând aceeași eficiență iar probele nu ar fi putut fi obținute în alt mod având în vedere complexitatea cauzei din punct de vedere factual. În ceea ce privește încălcarea disp. art. 148 alin. 3, 10 C.proc.pen. invocată de

către inculpată instanța constată că nimic din dosarul cauzei nu relevă faptul că dispozitivul tehnic pentru înregistrarea audio autorizată prin mandatul de supraveghere tehnică nr.1642/UP/05.11.2015 emis de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală a fost folosit de către colaborator. În plus, în opinia instanței, rațiunea dispozițiilor art. 148 alin. (3), (10) C.proc.pen. privind sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică în ipoteza în care procurorul apreciază că este necesară folosirea dispozitivelor tehnice de către colaborator pentru a obține înregistrări audio este aceea de a exclude aplicarea, într-o astfel de situație premisă, art. 139 alin. (3) C.proc.pen. ce permite folosirea ca mijloace de probă a înregistrărilor care privesc propriile convorbiri sau comunicări cu terții. În prezenta cauză, se constată faptul că judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția Penală a autorizat măsura de supraveghere tehnică a supravegherii audio a inculpatei I B și a martorului colaborator F G -M fiind emis mandatul de supraveghere tehnică nr.1642/UP/05.11.2015. În consecință a existat o analiză anterioară a legalității, temeiniciei, proporționalității și subsidiarității măsurii potrivit art. 140 C.proc.pen.

În ceea ce privește aplicarea prioritară a standardului convențional aferent art. 6 par. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale instanța reamintește faptul că atunci când examinează un capăt de cerere întemeiat pe art. 6 § 1, instanța de la Strasbourg are în vedere procedura în ansamblu și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public și al victimelor ca fapta penală gravă săvârșită să fie sancționată potrivit legii [Gäfigen împotriva Germaniei (GC)]. Garanțiile instituite de art. 6 § 3 constituie aspecte specifice ale dreptului la un proces echitabil garantat de § 1 al acestei dispoziții. Sub acest aspect, Curtea nu are sarcina de a se pronunța în principiu asupra admisibilității unor mijloace de probă – de exemplu, probe obținute în mod ilegal prin raportare la dreptul intern. Ceea ce va face Curtea este doar să examineze dacă procedura, inclusiv modul de obținere a probelor, a fost echitabilă în ansamblu, ceea ce implică examinarea ilegalității respective și, în cazul în care se descoperă încălcarea unui alt drept protejat de Convenție, natura acestei încălcări.

Astfel, relevante în acest silogism sunt următoarele aspecte: dacă inculpatul a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune folosirii acestora; calitatea probelor, în special să se verifice dacă circumstanțele în care au fost obținute generează îndoială cu privire la credibilitatea sau exactitatea lor; elementul de probă respectiv a exercitat vreo influență decisivă asupra soluției dispuse în acțiunea penală și natura încălcării reclamate (art.3, 6, 8).

În cazul concret al privilegiul împotriva autoincriminării, acesta are rolul de a lăsa acuzatului un drept de opțiune în a colabora sau nu cu organele de anchetă. O astfel de opțiune este evident încălcată în situația în care autoritățile folosesc mijloace dolosive pentru a obține probe în acuzare, probe folosite ulterior în cauză. (Allan v. R.U., 5 noiembrie 2002, para.51). Și într-o astfel de ipoteză însă pentru a analiza dacă procedura în ansamblu a adus atingere substanței privilegiului, se va stabili natura și intensitatea coerciției, existența unor garanții procesuale eficiente și valoarea probatorie a mijlocului de probă în discuție (Heaney și McGuinness v. Irlanda, para. 54-55). În cazul folosirii informatorilor, în ipoteza în care informatorul nu este agent al statului trebuie analizată relația dintre informator și organele de anchetă și cea dintre acuzat și informator. Privilegiul va fi încălcat doar dacă informatorul a acționat ca un agent al statului (se stabilește dacă schimbul de informații ar fi avut loc fără intervenția organelor de anchetă) și dacă mărturisirea acuzatului a fost determinată de informator (se stabilește dacă conversația a fost echivalentă unui interogatoriu precum și relația dintre cei doi).

În prezenta cauză conversația înregistrată ambiental deși inițiată de colaborator a avut loc la sediul biroului notarial al inculpatei, care la data faptelor nu avea calitatea de suspect (spre deosebire de reclamantul din cauza Allan c. R.U., aflat în stare privativă de libertate fiind acuzat de săvârșirea unei infracțiuni de omor situație premisă ce a generat o stare de

vulnerabilitate evidentă a acestuia și a intensificat efectele „presiunii psihologice” reținute de instanța de contencios al drepturilor omului), inculpata chiar suspectându-l pe colaborator că ar înregistra discuția. Aceste elemente sunt relevante în stabilirea intensității coerciției la care inculpata pretinde că ar fi fost expusă. Totodată instanța apreciază că avându-se în vedere natura relației dintre cei doi schimbul de informații ar fi putut avea loc chiar fără intervenția organului de anchetă iar aceasta nici nu ar putea fi asimilată unui interogatoriu. În plus, valoarea probatorie a proceselor verbale de redare a conținutului convorbirilor înregistrate ambiental în datele de 26.11.2015, 03.12.2015 și 04.12.2015 nu este una determinantă, în cauză existând numeroase alte probe ce conduc la concluzia săvârșirii ilicitelor penale de către inculpată.

În ceea ce privește implicarea inculpatei U E G în negocierea condițiilor privind prestarea serviciilor de publicitate care au fost plătite din suma de bani, obținută prin infracțiunea de evaziune fiscală săvârșite de martorul F G instanța reține că în cazul sumei de 424.830 lei aceasta a fost virată la data de 20.11.2009 către S.C. L M S.R.L., administrată de martorul XXX potrivit căruia suma reprezenta contravaloarea serviciilor prestate pentru realizarea paginii de internet, în baza unei înțelegeri negociate de U E G ; în cazul sumei de 411.264 lei virate la data de 16.11.2009 și al sumei de 257.040 lei virate la data de 11.12.2009 către S.C. D A C M SRL, administrată de inculpatul A D C aceasta reprezenta contravaloarea serviciilor de consultanță electorală prestate candidatului T B de către A D C și T S iar în cazul sumei de 101.904 lei virate la data de 1.12.2009 către S E S.R.L., administrată de martorul C M , aceasta privea servicii prin care această firmă a asigurat echipamentele tehnice necesare pentru echiparea unei scene amplasate în apropierea sediului de campanie în vederea organizării de concerte. Potrivit declarației date în cursul urmăririi penale de către acest ultim martor încheierea contractului a avut loc la cererea inculpatei E U . Totodată martorul a indicat faptul că își amintește că au fost întârzieri la plata contractului încheiat cu N L M S.R.L. și că a trebuit să insiste pentru a obține diferența de preț pe lângă martorul Ștefan Lungu și inculpata E U . În faza cercetării judecătorești martorul a revit asupra celor declarate inițial indicând faptul că inițiativa încheierii contractului cu N L M S.R.L. i-a aparținut martorului F G -M și că discuțiile referitoare la neefectuarea plății restante s-au purtat exclusiv cu acesta din urmă. Instanța va acorda prioritate declarației date în cursul urmăririi penale având în vedere justificarea furnizată spre a explica modificarea elementelor relatate, respectiv aceea că a fost „puțin luat prin surprindere prin chemarea la DNA astfel că nu a avut timp să elucideze toate elementele declarației sale” însă ulterior s-a consultat cu colegii și și-a amintit realitatea. Instanța constată că precizările martorului din cursul urmăririi penale sunt ferme, nu dubitative iar relatarea elementelor „reale” a fost făcută la peste 10 ani de la data declarației inițiale deși martorul are pregătirea necesară pentru a conștientiza importanța celor declarate în calitate de martor și sancțiunile la care se expune în ipoteza unor declarații neconforme realității.

5. Infracțiunile de spălare a banilor săvârșite de inculpata U E G

Analizând coroborat materialul probator administrat în cauză și expus anterior, instanța a reținut că inculpata U E G a participat la schimbarea sau transferul tuturor sumelor de bani obținute în urma săvârșirii infracțiunilor descrise anterior, fiind reținută în sarcina acesteia patru infracțiuni de spălare de bani, corelativ fiecărei infracțiuni predicat (două infracțiuni de luare de mită, o infracțiune de delapidare și o infracțiune de evaziune fiscală).

Compensarea sumelor de bani obținute în urma săvârșirii infracțiunilor predicat cu creanțele deținute de persoanele care au prestat servicii în campania electorală sau pentru referendum reprezintă o acțiune de schimbare a bunurilor, element material al laturii obiective a infracțiunii de spălare a banilor săvârșită în calitatea de autor de către inculpata U E G , având în vedere nu atât rolul de lider, chiar informal, în cadrul echipei de campanie cât implicarea sa concretă evidențiată anterior în cazul transferurilor bancare ce au urmat

momentului consumării infracțiunilor predicat. Această operațiune de compensare, care realizează elementul material al infracțiunii spălare a banilor în modalitatea schimbului, este exterioară și distinctă de remiterea foloaselor materiale care intră în conținutul constitutiv al infracțiunilor predicat, după cum vom prezenta în mod detaliat în cadrul secțiunii privind încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina acestei inculpate. Totodată, intermedierea relațiilor dintre autorii infracțiunilor predicat și beneficiarii sumelor în cauză este o parte componentă a operațiunilor de transfer al bunurilor provenite din infracțiuni, acțiune care realizează la rândul său elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălare a banilor. Determinarea unei persoane să încheie contracte fictive care să justifice transferul bunurilor cu proveniență ilicită în patrimoniul altor persoane după consumarea infracțiunilor predicat reprezintă o acțiune specifică instigării sau participației improprie, în funcție de forma de vinovăție cu care a acționat autorul operațiunii patrimoniale, și e absorbită în forma de participație a autoratului în raport de acțiunile concrete ale inculpatei care se circumscriu ambelor forme de participație penală.

Reamintim că potrivit depozițiilor martorilor XXXXXX, XXX, XXX, XXX, XXX și F G M, în perioada campaniei electorale, inculpata U E G conducea echipa de campanie a candidatului B T care își desfășura activitatea în sediul aflat pe strada Lipscani.

În această calitate, inculpata U E G a negociat direct cu martorii XXX și C M plățile către L M și S E și a intermediat relația cu inculpatul D A . Totodată, martorii XXXXXX, XXX și XXX au intermediat la cererea inculpatei realizarea plăților către R R , MX, T M și E M , fie prin interpunerea unor societăți pe care le controlau, fie prin punerea în contact a prestatorilor de servicii cu societățile care urmau să facă plățile. Într-adevăr potrivit declarațiilor martorului XXXXXX () inculpata E U l-a întrebat dacă are o firmă care să nu aibă activitate iar la răspunsul acestuia că deține firmele L T S și R F SRL, la ambele fiind administrator și asociat mama sa i-a cerut să încheie un contract cu R R ce avea ca obiect prestare de servicii de publicitate pentru referendum și pentru campania electorală și unul cu MX S.A. privind servicii de monitorizare media după mai multe cuvinte cheie. Potrivit aceleiași martor ambele contracte au fost încheiate de către R F SRL pentru că era o firmă nou înființată, cu profil de publicitate și care nu avusese anterior activitate.

Același rol al inculpatei U E G este indicat și în cuprinsul declarației martorei T A M cu privire la discuțiile la care a participat în legătură cu serviciile prestate de R și MX care menționează că își amintește ceva despre un contract încheiat cu MX în legătură cu o campanie electorală, dar nu știe sigur dacă în cea din 2009. Din câte își amintesc, a discutat cu cei de la MX, la cererea inculpatei U E G, fără a fi în măsură să furnizeze detalii cu privire la semnarea contractului sau la efectuarea plăților. Își amintește ceva și despre un contract încheiat cu R, este posibil să fi participat la discuții, dar nu știe sigur dacă pentru această campanie. Cu siguranță, tot ceea ce făcea era la cererea inculpatei E U , nu lua niciodată hotărârea cu cine să se încheie contractul sau care să fie obiectul acestuia.”

Un element relevant în opinia instanței este și faptul că inculpata U E G avea o legătură directă, profesională, politică sau personală, cu autorii sau instigatorii infracțiunilor predicat fiind ministru al turismului, având în directă subordonare pe inculpatul N G , secretarul general al ministerului, și cooperând administrativ și politic cu inculpatul T V , președintele C.J. Tulcea. Totodată, aceeași inculpată avea o relație de prietenie cu inculpata B I .

Întocmirea contractelor fictive nu a reprezentat o formă de simulație astfel cum s-a susținut ci a urmărit ascunderea provenienței infracționale a sumelor de bani, fiind îndeplinite condițiile prevăzute în latura subiectivă a infracțiunii de spălare a banilor.

Totodată, în perioada 30.10 - 18.11.2009, inculpata U E G a predat martorului XXXXXX în mai multe tranșe suma totală de 305.118 lei în numerar pentru a fi folosită pentru plata unor servicii de publicitate electorală.

Martorul XXXXXX a depus suma de bani anterior menționată în contul bancar personal al mamei sale, care îi retrăgea și făcea depuneri de numerar în contul bancar deschis

de S.C. R F S.R.L. la datele de 30.10.2009 (suma de 13.477 lei), 02.11.2009 (suma de 16.190 lei), 04.11.2009 (suma de 35.825 lei), 05.11.2009 (suma de 14.882 lei), 06.11.2009 (suma de 8.094 lei), 09.11.2009 (suma de 16.189 lei), 11.11.2009 (suma de 37.537 lei), 12.11.2009 (suma de 54.900 lei), 13.11.2009 (suma de 18.768,98 lei), 16.11.2009 (suma de 37.540 lei) și 18.11.2009 (suma de 51.715 lei). Aceste depuneri sunt intercalate cu transferul bancar realizat în contul aceleiași societăți de G P S.R.L. la 17.11.2009, iar sumele au fost folosite pentru plata aceluiași servicii prestate în campania electorală, după cum urmează: 350.748 lei în perioada 28.10 – 18.11.2009 în contul R R S.A. - contravaloarea unor reclame electorale apărute în ziarele E Z, L și C și 74.072 lei în perioada 18 – 19.11.2009 MX S.A. - contravaloarea unor servicii de monitorizare mass - media vizând aparițiile candidatului T B . Potrivit declarațiilor aceluiași martor, XXXXXX, a încheiat contractele cu R R S.A. și cu MX S.A. la cererea inculpatei U E G . De asemenea, martora XXX a participat la discuțiile referitoare la încheierea celor două contracte la cererea inculpatei U E G . Contractul cu R R S.A. a fost încheiat inițial de către H T R S.R.L., societate administrată de martorul XXX, cel de-al doilea intermediar folosit de inculpata U E G pentru realizarea de plăți fictive și care a declarat la rândul său că a primit sume de bani în numerar de la inculpată pentru plata unor servicii prestate în cadrul campaniei. La data de 28.10.2009, obligațiile H T R S.R.L. au fost preluate de către societatea controlată de XXXXXX.

Instanța reamintește faptul că autonomia infracțiunii de spălare de bani privește ipoteze în care este atrasă răspundere penală pentru această infracțiune atunci când există probe din care să rezulte că bunurile au o origine infracțională, chiar dacă nu există o condamnare anterioară sau concomitentă pentru infracțiunea predicat sau dacă nu este determinată cu precizie fapta prin care au fost produse bunurile sau ori autorul infracțiunii predicat, în sensul articolului 9 din Convenția Consiliului Europei de la Varșovia din 2005, ratificată prin Legea nr. 420/2006.

De altfel, Legea nr. 656/2002, republicată, cu modificările ulterioare, prevede la art. 29 alin. (4): "Cunoașterea provenienței bunurilor sau scopul urmărit poate fi dedusă/dedus din circumstanțele faptice obiective." Această interpretare este în concordanță cu Legea nr. 420/2006 pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei de la Varșovia din 2005. Potrivit articolului 9 al Convenției, fiecare parte se va asigura că o condamnare anterioară sau simultană pentru o infracțiune predicat nu este o condiție pentru o condamnare pentru spălarea banilor. Mai mult, același articol prevede că statele membre se vor asigura că este posibilă condamnarea pentru spălarea banilor acolo unde se dovedește faptul că bunurile provin dintr-o infracțiune predicat, fără a fi necesar să se stabilească exact care infracțiune. De altfel aceeași concluzie se impune și avându-se în vedere redactarea art. 29 alin. (1) lit. a), b), c) din Legea nr. 656/2002 potrivit căruia obiectul material al infracțiunii îl constituie un bun care provine din săvârșirea „de infracțiuni”, și nu a unei infracțiuni anume care să aibă caracterul de infracțiune principală în raport cu infracțiunea de spălare de bani.

În prezenta cauză, deși nu se poate stabili natura infracțiunii ce a generat sumele de bani remise în numerar martorului XXXXXX (care în mod evident nu poate fi cea pentru care s-a dispus trimiterea în judecată prin rechizitoriul din data de 20.04.2015, întocmit în dosarul nr. 50/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție având în vedere faptul că este ulterioară infracțiunii de spălare de bani deduse judecății) instanța apreciază că în mod cert inculpata U E G cunoștea proveniența infracțională a bunurilor față de modul elaborat în care s-a procedat la schimbarea acestora, sumele fiind depuse de către martor în contul mamei sale, numita Lungu Elena, care le-a retras ulterior și le-a depus în contul bancar deschis de S.C. R F S.R.L. cu titlul de împrumuturi acordate persoanei juridice care la rândul său a efectuat plăți, în baza unor contracte fictive, în perioada 28.10 – 18.11.2009 în contul R R S.A. și MX S.A. Instanța apreciază că nu există nicio explicație plauzibilă pentru care inculpata ar fi procedat în această manieră în ipoteza unei proveniențe licite a sumelor de bani, rațiunea furnizată de inculpată pentru a justifica dorința persoanelor potente financiar de a nu le fi asociat numele cu campania electorală condusă de către un anume candidat neputând fi reținută în condițiile

în care inculpata făcea parte din echipa de campanie a președintelui în funcție. Totodată instanța va înlătura ca fiind dată pro causa declarația martorului XXX, fostul soț al inculpatei având în vedere faptul că această apărare a fost formulată pentru prima oară în faza judecării, la 11 ani de la data faptei imputate acesteia, deși, firesc ar fi fost să fie enunțată cu prilejul primei audieri a inculpatei în cursul urmăririi penale.

Instanța a reținut situația de fapt expusă anterior și în urma analizei înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, respectiv: extrasele conturilor bancare deschise de R F SRL FILM S.R.L., din care rezultă depunerile de numerar și plățile efectuate către în contul serviciilor prestate în campania electorală; documentele contabile ale R F SRL FILM S.R.L., din care rezultă că societatea nu avea activitate comercială la data săvârșirii faptelor; notă de constatare cu privire la veniturile obținute de XXXXXX în perioada 2007 – 2010, din care rezultă că acestea nu i-ar fi permis să realizeze depuneri de numerar în cuantum de 305.118 lei înscrisuri comunicate de R R S.A. cu privire la serviciile prestate în contul contractului încheiat cu R F SRL FILM S.R.L.; contractul încheiat între MX S.A. și R F SRL., din care rezultă că serviciilor prestate vizau monitorizarea aparițiilor în mass media ale candidatului T B și ale contracandidaților acestuia.

5. Mărturie mincinoasă imputată inculpatului A D C prin actul de sesizare a instanței

Prin rechizitoriul nr.121/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combattere a Infraacțiunilor Asimilate Infraacțiunilor de Corupție inculpatul A D C a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infraacțiunilor de mărturie mincinoasă, prev. de art.273 alin. 1 C.pen. și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 C.pen., cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.pen., constând în aceea că în cursul audierii în calitate de martor la data de 22.09.2016, urmărind să îngreuneze tragerea la răspundere penală a inculpatelor U E G și B I , a făcut afirmații care nu corespund adevărului cu privire la împrejurările în care societatea D A C M SRL a încheiat două contracte de consultanță, legătura dintre sumele încasate de la F G – M și serviciile de consultanță prestate candidatului T B , implicarea lui B I și U E G în încheierea contractului și discuțiile avute cu acestea după demararea cercetărilor în prezenta cauză.

Prin încheierea de ședință din data de 20.10.2020 instanța a dispus în baza art. 386 C.proc.pen. schimbarea încadrării juridice dată faptei imputate inculpatului A D C din infraacțiunile de mărturie mincinoasă prev. de art.273 alin. (1) C.pen. și favorizare a făptuitorului prev. de art. 269 alin. (1) C.pen., ambele cu aplic. art. 38 alin. (2) C.pen. în infraacțiunea de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. (1) C.pen. avându-se în vedere decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiile Unite nr.1/2019.

Analizând lucrările dosarului cauzei instanța constată că la data de 22.09.2016, inculpatul A D C a fost audiat în calitate de martor în prezentul dosar în legătură cu faptele de spălare a banilor constând în transferul sumelor de bani în cuantum de 735.098 lei obținute prin infraacțiunea de evaziune fiscală săvârșite de F G către mai multe societăți comerciale printre care și D.A. C& M S.R.L.. Audierea a avut loc după ce martorului i s-a adus la cunoștință obiectul cauzei (respectiv săvârșirea unor infraacțiuni de spălare de bani în legătură cu finanțarea campaniei electorale pentru alegerile prezidențiale din anul 2009) și a depus jurământul religios, în prezența apărătorilor inculpaților.

În cuprinsul declarației, inculpatul A D C a făcut mai multe afirmații apreciate de către organul de urmărire penală ca nefiind corespunzătoare realității și care au urmărit, în opinia aceluiași organ judiciar, să îngreuneze tragerea la răspundere penală a inculpatelor U E G și B I . Astfel, A D C a susținut că societatea D.A. C & M S.R.L. a încheiat două contracte de consultanță cu N L M S.R.L. și M E P S.R.L. la cererea administratorului celor două societăți, F G – M. Potrivit declarației, părțile ar fi avut intenția ca în baza celor două contracte să se presteze consultanță în domeniul mass – media în legătură cu deschiderea unui post de televiziune în Ungaria, însă serviciile nu au putut fi prestate din culpa lui F G – M,

care a achitat totuși integral prețul prevăzut în contracte. Suma nu a fost restituită deoarece A D C nu l-a mai putut contacta pe F G – M, în ciuda solicitărilor transmise lui B I și U E G . Totodată, A D C a susținut că nu există nicio legătură între sumele încasate de la F G – M și serviciile de consultanță prestate candidatului T B și că nu știe cum au fost folosite aceste sume de către D.A. C&M S.R.L. Mai mult, inculpatul a arătat că B I și U E G nu au fost implicate în niciun mod în discuțiile referitoare la încheierea contractului și la efectuarea plăților, că după demararea cercetărilor în prezenta cauză nu a discutat cu nicio persoană despre acest lucru și nu a implicat-o în nici un fel pe soția sa.

Prin Decizia nr. 236/02.06.2020, Curtea Constituțională a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 118 din Codul de procedură penală, care nu reglementează dreptul martorului la tăcere și la neautoincriminare, este neconstituțională, considerând că dispozițiile procesual penale anterior menționate nu instituie garanții suficiente pentru martor, de vreme ce acesta poate fi pus în situația să contribuie indirect la propria incriminare, în dezacord cu respectarea prezumției de nevinovăție, de care orice persoană beneficiază potrivit art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală și art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și, totodată, impietează asupra justei soluționări a cauzei, contrar dreptului la un proces echitabil, consacrat constituțional în art. 21 alin. (3) și convențional în art. 6 paragraful 1, inclusiv prin încălcarea dreptului la apărare al martorului. Așadar, cu toate că deciziile Curții Constituționale produc efecte doar pentru viitor, instanța constată că declararea neconstituționalității a intervenit în cursul desfășurării procesului penal. În această situație, în care norma procedural penală a fost supusă controlului și reconfigurării prin prisma constituționalității, cu un efect substanțial asupra caracterului penal al faptei din această cauză, aflată în curs de desfășurare, instanța are obligația să țină seama de rezultatul acestui examen de constituționalitate și să reevalueze situația de fapt prin prisma noii configurații constituționale a normei procedural penale, ajungând la concluzia că infracțiunea de mărturie mincinoasă nu ar mai fi fost comisă. Instanța apreciază că nu se poate trece cu vederea peste constatarea Curții Constituționale, chiar dacă este ulterioară comiterii faptei penale, cu motivarea pur teoretică, potrivit căreia deciziile Curții Constituționale produc efecte doar pentru viitor.

În prezenta cauză, organul de urmărire penală avea suficiente date și își formase o suspiciune din care putea și trebuia să-și dea seama că inculpatul A D C , fiind chemat a da declarație în calitate de martor în dosarul nr. 121/P/2015, putea fi pus în situația de a se autoincrimina în condițiile în care obiectul depoziției sale viza implicarea coinculpateilor U E G și I B și caracterul real al tranzacției dintre S.C. N L M S.R.L. și S.C. D A C M SRL, administrată de inculpatul A D C , tranzacție cu privire la care existau suspiciuni referitoare la caracterul real al acesteia, suspiciuni materializate prin ordonanța din 24.11.2015 s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspectul F G – M, pentru săvârșirea unei infracțiuni de evaziune fiscală, prev. de art. 9 alin. (1) lit. b), alin. (2) din Legea nr. 241/2005, și a două infracțiuni de spălare de bani, prev. de art. 29 lit. a) din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 38 C.pen. și a art. 5 C.pen. În ceea ce privește tranzacția dintre D.A. C &M S.R.L. și M E P S.R.L., al cărei administrator era același F G – M, instanța apreciază că și în privința acestui ultim contract de consultanță aceleași argumente sunt valide avându-se în vedere legătura indisolubilă între cele două contracte, încheiate în aceeași perioadă, între aceleași persoane, având același obiect astfel că nu s-ar putea reține că în privința acestor elemente de fapt, inculpatul A D C nu ar fi avut la data faptelor calitatea de suspect de facto.

Astfel, fiind obligat să declare adevărul în calitate de martor, dacă ar fi confirmat că știe despre ceea ce a declarat mincinos în opinia parchetului, declarația sa l-ar fi expus unor sancțiuni penale.

În aceste condiții, nu poate fi pus la îndoială faptul că dreptul de a nu se autoincrimina nu poate fi condiționat de decizia organelor de urmărire penală de a formula sau nu acuzații împotriva unei persoane despre care, anterior, făcuse afirmația că era o „persoană implicată în

activitatea infracțională” ori de a atribui, în mod formal, calitatea procesuală de martor celui pe care organele de urmărire penală îl suspectau de comiterea unor fapte ce pot fi circumscrise ilicitului penal, iar în situația în care acesta nu declară adevărul – la care îl obligă calitatea de martor atribuită formal – să se formuleze împotriva acestuia o acuzație. Curtea are în vedere faptul că, pe tărâmul art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice persoană împotriva căreia există suspiciuni de vinovăție este protejată, beneficiind de dreptul la tăcere și de dreptul a nu se autoincrimina.

Cerința normei de incriminare presupune o situație premisă, aceea a existenței unui raport juridic între o persoană și autoritatea judiciară, respectiv a martorului, ulterior constatării existenței acestui raport urmând a se face analiza realizării sau nu a tipicității obiective și subiective a infracțiunii de mărturie mincinoasă.

Față de aceste considerente, instanța, în baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen., va achita pe inculpatul A D C , pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 C.pen.

B. Încadrarea juridică a faptelor descrise anterior, legea penală mai favorabilă și individualizarea judiciară a pedepselor:

Anterior analizării concrete a încadrării juridice a fiecăreia dintre infracțiunile reținute în sarcina inculpaților în cauză, instanța va analiza parte din apărările formulate de inculpați privind expresia „pentru sine sau pentru altul” în cazul infracțiunilor de luare de mită deduse judecății, expresie ce se regăsește în dispozițiile art. 289 alin. 1 C.pen. însă nu și în cele ale art. 254 C.pen.

Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției din 31 octombrie 2003 ratificată de România prin Legea nr. 365 din 15 septembrie 2004 publicată în Monitorul Oficial nr. 903 din 5 octombrie 2004 impune statelor incriminarea unei largi game de acte de corupție, chiar dacă acestea nu sunt considerate ca drept delict în baza dreptului intern. Astfel, Convenția cheamă statele să incrimineze ca fapte de corupție deturnarea fondurilor publice, spălarea produselor actelor de corupție și obstrucționarea justiției. Capitolul III al Convenției ONU determină caracteristicile corupției săvârșite referitor la agenți publici naționali (art. 15), agenți publici străini și funcționari ai organizațiilor internaționale publice (art. 16), ca fiind fapta săvârșită cu intenție, de a promite, de a oferi sau de a acorda funcționarului public, direct sau indirect, un folos pentru sine sau pentru altul pentru a îndeplini sau nu un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

Convenția referitoare la protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene și protocoalele adiționale, (publicată în Journal officiel des Communautés européennes, 27 noiembrie 1995, nr. C.316/49 și urm.) cheamă statele să ia măsuri eficace împotriva deturnării fondurilor comunitare. În protocolul anexă este definită corupția pasivă ca fiind fapta săvârșită cu intenție de către un funcționar, direct sau indirect, de a pretinde sau a primi foloase de orice natură pentru sine sau pentru altul sau de a nu le refuza, pentru a îndeplini sau nu, într-un mod contrar îndatoririlor sale oficiale, un act în exercițiul acestei funcții și care putând aduce atingerea intereselor financiare comunitare. Mai apoi, în articolul următor (art. 3) se definește corupția activă ca fiind fapta săvârșită cu intenție, constând în promisiunea sau în darea, direct sau indirect, a unui avantaj, de orice natură, unui funcționar, pentru sine sau pentru altul, în scopul de a îndeplini sau nu într-un mod contrar îndatoririle sale de serviciu, aducând prin aceasta atingere intereselor financiare comunitare.

Potrivit art. 254 C.pen. (1968) fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

Atunci când legiuitorul vorbește de foloase necuvenite sensul sintagmei este cel de drept comun, în accepțiunea dreptului penal român; iar aceste foloase pot fi directe sau indirecte, dar fără a se renunța la caracterul de plată a prestației funcționarului. Sensul de folos „indirect” se referă la persoane interpuse, dar tot în ideea recompensării actului făptuitorului, cum ar fi un dar făcut soției funcționarului și nerestituit, reparații, zugrăveli, efectuarea de lucrări în favoarea făptuitorului sau acoliților săi, aceștia putând fi o rudă, un prieten sau chiar o persoană juridică. Cel ce alocă acestora folosul necuvenit este făptuitorul din voința sa, și nu plătitorul favorului care trebuie să fie mereu altul decât beneficiarul plății necuvenite. La rândul său, această persoană va beneficia întotdeauna de celelalte avantaje astfel cumpărate în contrapartidă.

Într-adevăr art. 254 C.pen. (1968) nu distinge între beneficiarii banilor sau foloaselor iar obligațiile internaționale asumate de România privesc incriminarea faptelor de corupție indiferent de persoana în favoarea căreia se urmărește obținerea folosului. În forma în vigoare a textului art.289 C.pen., legiuitorul a stabilit că folosul este obținut pentru sine sau pentru altul tocmai pentru a sublinia, în mod expres, faptul că nu contează cine obține emolumentul/răspłata rezultat/ rezultată dintr-un act de corupție. Aceasta menționare expresă nu conduce la concluzia absenței incriminării în norma penală substanțială anterioară. Per a contrario ar rezulta că un act de corupție realizat în beneficiul soțului/copilului/părinților/a unui sponsor politic nu poate fi sancționat penal, ceea ce este absurd. Termenul final este folosit chiar de către instanța de contencios constituțional în decizia nr. 584 din 25 septembrie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1 din Legea pentru modificarea și completarea art. 12 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, precum și a legii în ansamblul său.

Aceeași opinie este exprimată în doctrină, urmând a se vedea în acest sens C. Bulai, A. Filipas, C. Mitrache, Instituții de drept penal. Curs selectiv pentru examenul de licență, Editura Trei, 2008. Aceasta a fost și concluzia Studiului bianual despre individualizarea pedepselor în cazurile de luare de mită, trafic de influență și cumpărarea de influență, în cadrul căruia Înalta Curte de Casație și Justiție a examinat 69 de hotărâri judecătorești definitive pentru a doua jumătate a anului 2011. S-a observat că în unele dintre aceste decizii (trei condamnări pentru corupție activă și trei condamnări pentru trafic de influență), condamnările pronunțate pentru corupție pasivă și trafic de influență priveau cazuri ce includeau un terț beneficiar. Concordantă a fost și concluzia autorităților române exprimată în cadrul celei de a treia runde de evaluare efectuată de GRECO privind incriminările Articolele 1a și 1b, 2-12, 17-17, 19 paragraful 1 al Convenției Penale privind Corupția (ETS 173), Articolele 1-6 ale Protocolului Adițional (ETS 191) și Principiului Director 2 (incriminarea corupției) și transparența finanțării partidelor politice: Articolele 8, 11, 13b, 14 și 16 ale Recomandării Rec(2003)4 asupra Regulilor Comune împotriva Corupției în Finanțarea Partidelor Politice și a Campaniilor Electorale și – în general – Principiul Director 15 (finanțarea partidelor politice și campaniilor electorale).

Instanța apreciază că nu s-ar putea susține în mod credibil că norma juridică era, la data faptelor, lipsită de previzibilitate și că doctrina și jurisprudența invocată nu ar fi fost suficiente pentru a lămuri sensul acesteia în condițiile în care unul dintre elementele avute în vedere în analiza aferentă art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale este gradul de instruire al destinatarilor normei (Kononov c. Letoniei, MC, 17.05.2010, par. 235). În prezenta cauză participanții la comiterea celor două infracțiuni de luare de mită, autori sau instigator erau funcționari publici, persoane cu o pregătire profesională înaltă, în cazul inculpatei U E G chiar cu pregătire juridică, aceasta având profesia de avocat, astfel că nu s-ar putea reține faptul că nu au cunoscut că reprezintă ilicit penal obținerea de foloase necuvenite pentru altul.

În subsidiar, instanța reține că în mod evident câștigarea alegerilor prezidențiale de către președintele în funcție, candidat independent susținut de Partidul Democrat Liberal a produs un folos personal, cel puțin nepatrimonial tuturor inculpaților cercetați în prezenta

cauză pentru infracțiuni de corupție (cu titlu de exemplu, oferirea unui titlu sau a unei distincții, avansarea în carieră, oferirea unui loc eligibil pe liste de candidaturi ale unui partid în cazul unor alegeri locale sau parlamentare etc.). având în vedere legătura acestora cu Partidul Democrat Liberal, respectiv inculpata U E G , Ministru al Turismului, îndeplinea funcția de secretar executiv al Partidului Democrat Liberal și făcea parte din Biroul Permanent Național, organismul permanent de conducere a activității partidului; inculpatul T V a fost ales în funcția de președinte al Consiliului Județean Tulcea în urma alegerilor locale din 01.06.2008 din partea Partidului Democrat Liberal iar inculpatul N G a fost membru al Partidului Democrat Liberal până la momentul numirii sale în funcția de Secretar General în cadrul Ministerului Turismului cu susținerea partidului anterior menționat. În aceste condiții instanța reține că faptele de corupție deduse judecății au condus la obținerea de foloase proprii (personale) cel puțin nepatrimoniale pentru toți participanții la comiterea acestora.

Aceste aspecte sunt confirmate atât de către inculpata U E G cât și de martorii XXX și XXX.

Într-adevăr inculpata U E G a declarat cu ocazia audierii sale în cursul cercetării judecătorești faptul că „cei care participau la această campanie aveau interesele lor personale, de natură financiară, legate de activitatea pe care urma să o desfășoare în cadrul campaniei, prin intermediul firmelor lor și interese legate de cariera lor ulterioară, respectiv eventuale poziții în viitorul aparat guvernamental dacă această campanie ar fi fost încununată de succes.”

Totodată martorul XXX, audiat în cursul cercetării judecătorești, la întrebarea apărătorului ales al inculpatei U E G – „Dacă îl cunoaște pe N G , dacă avea vreo funcție în partid, dacă avea vreo obligație să aducă sponsori în campania electorală și dacă avea interesul să obțină rezultate prin aceste sponsorizări?” răspunde următoarele: „Domnul N G era membru al P.D.L., Organizația județeană Prahova; acesta a candidat, cred, la primărie sau la consiliul județean, nu îmi mai amintesc exact. Cu cât rezultatul la alegeri era mai bun, la nivel județean, cu atât organizația județeană putea propune candidați pentru funcții înalte. Toți cei numiți în aceste funcții aveau datoria de a sprijini partidul prin plata de cotizații, prin identificarea de sponsori. De altfel, domnul N G dorea să-ți păstreze postul pe care îl avea, astfel că sprijinea partidul în campanie.”

Declarația continuă în același sens, la întrebările aceleiași inculpate prin apărător, martorul răspunzând: „N G deținea funcția de secretar general, propus de Organizația județeană Prahova și numit de Prim-ministru. Când a devenit funcționar public N G și-a dat demisia din calitatea de membru de partid dar demisia era una formală.”

Aceleași aspecte sunt reluate de martorul XXX care menționează ca inculpatul N G nu avea cum să ocupe funcția de secretar general, fără a fi membru de partid și fără a fi propus de o organizație județeană. Totodată martorul indică faptul că „aveai șanse sporite să obții o funcție mai mare, cu sprijinul partidului cu cât erai mai implicat”. De asemenea la întrebarea apărătorului inculpatei U E G „Era implicată organizația județeană în vreun fel într-o eventuală demitere a inculpatului N G ?” martorul răspunde „Prim-ministrul era cel care îl putea demite, însă potrivit cutumei, nu ar fi făcut-o fără acordul organizației județene.”

Trebuie subliniat faptul că dintre cei trei inculpați cărora li se impută săvârșirea unor infracțiuni de luare de mită în forma instigării sau autoratului, doar inculpatul N G nu mai era la data faptelor membru al Partidului Democrat Liberal, în urma unei demisii formale după cum rezultă din analiza coroborată a depozițiilor anterior menționate. În aceste condiții elementele factuale relevate de martori sunt cu atât mai evidente în cazul inculpaților U E G , secretar executiv al Partidului Democrat Liberal și membru al Biroului Permanent Național și T V , președinte al Consiliului Județean Tulcea.

De altfel, potrivit propriilor declarații în cursul anului 2009 inculpata U E G era Ministrul Turismului iar domnul Vasile Blaga Ministrul Dezvoltării Regionale și Locuinței iar în decembrie 2009 Guvernul s-a restructurat astfel că Ministerul Dezvoltării Regionale și

Locuinței a fuzionat cu Ministerul Turismului iar inculpata a devenit ministrul noului minister și inculpatul N G a rămas secretar general în cadrul ministerului nou format.

Cu privire la natura folosului, din textul de incriminare se înțelege că subiectul activ al infracțiunii „se răsplătește“ sau răsplătește o altă persoană prin conduita sa contrară atribuțiilor sale de serviciu, urmărind astfel un folos, indiferent de natura sa, patrimonială sau nepatrimonială. Curtea reține că dispoziția legală urmărește sancționarea unor situații în care sunt încălcate normele legale care conferă temei și justificare obținerii unor foloase, drept care, în acest caz, folosul obținut este întotdeauna necuvenit, indiferent că este de natură patrimonială sau nepatrimonială.

În mod evident folos reprezintă și capitalul de imagine/electoral obținut de candidatul independent susținut de Partidul Democrat Liberal, președinte în funcție prin derularea campaniei pentru referendumul pentru trecerea la parlament unicameral și reducerea numărului de parlamentari. Organizarea unui referendum național consultativ în aceeași zi cu primul tur de scrutin al alegerilor prezidențiale în care președintele în funcție la acea dată era și candidat pentru un al doilea mandat s-a datorat și unor rațiuni electorale prezidențiale.

De altfel chiar Curtea Constituțională în considerentele hotărârii nr. 33 din 26 noiembrie 2009 asupra contestației privind nerespectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național consultativ din data de 22 noiembrie 2009 indică „(...)Curtea Constituțională constată că susținerile contestatarilor au în vedere fie interpretări subiective ale unor manifestări desfășurate în timpul campaniei electorale prezidențiale și pentru referendum, fie chiar aspecte de fapt ce vizează un anumit comportament al Președintelui României în contextul acestei campanii, fără însă ca toate acestea să evidențieze reale încălcări ale dispozițiilor fundamentale, care să pună la îndoială validitatea referendumului național consultativ desfășurat în data de 22 noiembrie 2009 sub aspectul vicierei consimțământului cetățenilor.

În final, Curtea observă că, deși stabilirea datei desfășurării unui referendum național consultativ cu privire la probleme de interes național se include în prerogativa exclusivă a Președintelui României stabilită de art. 90 din Constituție, totuși, pentru a se evita orice suspiciuni cu privire la rezultatele alegerilor, respectiv ale referendumului, este indicat ca cele două operațiuni electorale să nu fie organizate în aceeași zi, chiar dacă argumente practice, de ordin financiar, ar justifica organizarea acestora simultan.”

În plus trebuie subliniat faptul că serviciile de publicitate plătite în contextul infracțiunilor de luare de mită deduse judecății nu vizau exclusiv campania pentru referendum ci și cea privind alegerile prezidențiale, instanța având în vedere serviciile prestate de MX, respectiv servicii de monitorizare a presei, vizând aparițiile în mass - media ale candidatului T B , cele prestate de L M ce a realizat pagina de internet, care a fost folosită pentru transmiterea în direct a evenimentelor electorale la care participa candidatul T B .

B.1.1. În drept fapta inculpatei U E G , care în perioada octombrie – noiembrie 2009 l-a determinat pe secretarul general al Ministerul Turismului, inculpatul N G să ceară suma de 918.864 lei de la martorul F D H , reprezentantul societății A S.A., societate care avea în derulare contracte finanțate de minister, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a acestora, suma urmând să fie folosită pentru plata serviciilor prestate în favoarea candidatului susținut de partidul din care făcea parte inculpata, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la luare de mită.

B.1.2. Fapta inculpatei U E G , care în perioada octombrie – noiembrie 2009 l-a determinat pe inculpatul T V , președintele Consiliului Județean Tulcea, să ceară suma de 691.029,63 lei de la martorul I V , reprezentantul societății G P S.R.L., societate care avea în derulare mai multe contracte cu Consiliul județean, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a acestora, suma urmând să fie folosită pentru plata serviciilor electorale prestate în favoarea candidatului susținut de partidul din care făcea parte inculpata, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la luare de mită.

B.1.3. Faptele inculpatei U E G , care, în perioada octombrie – decembrie 2009, a schimbat sumele de bani în cuantum de 918.864 lei, obținute prin infracțiunea de luare de mită săvârșită de N G și transferate în patrimoniul societății E M , în servicii de publicitate prestate către campania electorală a candidatului T B , întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor.

Astfel, în loc să se execute obiectul contractului încheiat între P R și E M , această din urmă societate a prestat, la cererea inculpatei U E G , servicii de natură electorală. Prin schimbarea dreptului de creanță al E M , corespunzător serviciilor prestate în campania electorală, cu sumele de bani transferate în urma săvârșirii infracțiunii de corupție s-a urmărit ascunderea originii infracționale a bunurilor, realizându-se condițiile de tipicitate ale infracțiunii de spălare a banilor.

B.1.4. Faptele inculpatei U E G , care, în perioada octombrie – decembrie 2009, a schimbat sumele de bani în cuantum de 691.029,63 lei, obținute prin infracțiunea de luare de mită săvârșită de inculpatul T V și transferate în patrimoniul societăților E M , L M , T M și R F SRL FILM, în servicii de publicitate prestate către campania electorală a candidatului T B , întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor.

Astfel, în loc să se execute obiectul contractului încheiat de G P cu societățile P R , E M , L M , T M și R F SRL FILM, aceste societăți au prestat, la cererea lui U E G , servicii de natură electorală. Prin schimbarea dreptului de creanță al acestor societăți, corespunzător serviciilor prestate în campania electorală, cu sumele de bani transferate în urma săvârșirii infracțiunii de corupție s-a urmărit ascunderea originii infracționale a bunurilor, realizându-se condițiile de tipicitate ale infracțiunii de spălare a banilor.

B.1.5. Faptele inculpatei U E G , care, în cursul lunii februarie 2010, a transferat în patrimoniul lui F G și al inculpatei B I sumele de bani în cuantum de 100.000 lei obținute prin infracțiunea de delapidare săvârșită de W I S, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor.

Inculpata U E G a participat ca autor la transferul acestei sume prin stabilirea legăturii dintre autorul infracțiunii predicat, intermediar și beneficiarul final. Totodată, inculpata i-a cerut lui XXXXXX, să realizeze operațiunile necesare pentru transferul banilor ulterior consumării infracțiunii predicat, respectiv plata serviciilor fictive de către O T S.A. Prin interpunerea martorului XXXXXX între autorul infracțiunii predicat și beneficiarul final al sumelor de bani, inculpata a urmărit să îngreuneze identificarea originii infracționale a banilor și eventuala identificare a faptei.

B.1.6. Faptele inculpatei U E G , care, în perioada octombrie – decembrie 2009, a participat la transferul sumelor de bani în cuantum de 735.098 lei obținute prin infracțiunea de evaziune fiscală săvârșite de F G către L M S.R.L., D.A. C& M S.R.L. și S E S.R.L. și le-a schimbat în servicii prestate în campania electorală, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor. Inculpata U E G a gestionat achiziția serviciilor și a gestionat obligațiile născute în acest context, fiind totodată cea care a intermediat relația dintre B I și F G , pe de o parte, și prestatorii de servicii cărora le-au fost transferați banii, de cealaltă parte.

În privința primelor două infracțiuni de spălare a banilor (B.1.3., B.1.4.) în cazul cărora schimbarea/transferul banilor a coincis cu momentul remiterii efective a sumelor reprezentând mita, instanța reține faptul că infracțiunea predicat are un moment al consumării anterior realizării elementului material al laturii obiective a infracțiunii de spălare a banilor, aceasta din urmă fiind distinctă și subsecventă infracțiunilor de luare de mită cu care se află în concurs real.

Într-adevăr potrivit art.23 alin.1 lit.a din Legea nr.656/2002 constituie infracțiunea de spălare a banilor schimbarea sau transferul de bunuri, cunoscând că provin din săvârșirea de infracțiuni, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei. Elementul material al laturii obiective a infracțiunii de spălare de bani în varianta prevăzută de art.23 alin.1 lit.a (art.29 alin.1 lit.a) din

Legea nr.656/2002 constă în acțiunea de schimbare sau transfer de bunuri, cunoscând că acestea provin din infracțiuni, acțiune ce trebuie să fie efectuată în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite a acestor bunuri ori în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei. Urmarea imediată constă în ascunderea sau disimularea originii ilegale a bunurilor care au fost schimbate sau transferate, precum și în tănuirea sau favorizarea persoanelor implicate în săvârșirea infracțiunilor din care provin bunurile ce fac obiectul infracțiunii de spălare a banilor.

Schimbarea sau transferul bunurilor se realizează așadar ulterior săvârșirii infracțiunii din care provin bunurile (infracțiunea premisă).

Prin decizia pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr.16/8 iunie 2016 s-a stabilit într-adevăr că subiectul activ al infracțiunii de spălare de bani poate fi și subiect activ al infracțiunii din care provin bunurile, însă în considerentele deciziei se arată că infracțiunea de spălare de bani nu trebuie reținută automat în sarcina autorului infracțiunii din care provin bunurile, pentru simplu fapt că în activitatea sa infracțională s-a realizat și una dintre acțiunile proprii elementului material al infracțiunii de spălare de bani, pentru că aceasta ar lipsi infracțiunea de spălare de bani de individualitate, revenind organelor judiciare sarcina de a decide în situații concrete dacă infracțiunea de spălare de bani este suficient de bine individualizată în raport cu infracțiunea din care provin bunurile și dacă este cazul să se rețină un concurs de infracțiuni sau o singură infracțiune. Acțiunile de spălare a banilor sunt acțiuni posterioare comiterii infracțiunii din care provin bunurile (infracțiune predicat, infracțiune premisă), or dacă dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri se săvârșește fără a ascunde sau disimula ori transforma bunurile provenite din infracțiune, nu există intenția de a le da acestora aparența de dobândire legală, caracteristică infracțiunilor de spălare a banilor.

În prezenta cauză dobândirea de către persoanele juridice care au prestat servicii de publicitate în cadrul campaniei electorale sau a celei privind referendumul a sumelor de bani remise cu titlu de mită a fost realizată prin schimbarea și transferul acestora în scopul ascunderii provenienței lor ilicite. Astfel subsecvent fiecărei infracțiuni predicat de luare de mită consumate în momentul pretinderii sumelor în cauză au fost încheiate contracte fictive de prestări servicii, au fost emise facturi și au fost realizate plăți în baza acestora. Într-adevăr potrivit doctrinei și unei practici judecătorești constante în materie, luarea de mită este o infracțiune instantanee, susceptibilă de consumare anticipată deoarece simplul act al pretinderii consumă infracțiunea (S. Kahane, *Infracțiuni de serviciu sau în legătură cu serviciul*, în V. Dongoroz ș.a., *Explicații teoretice ale Codului penal român. Partea specială*, vol. IV, Ed. Academiei, București, 1972, p. 135). Astfel în cazul în care pretinderea a fost urmată de primirea acelor foloase, trebuie să se considere că infracțiunea s-a consumat în momentul realizării înțelegerii ilicite fără ca primirea ulterioară a foloaselor promise să mai prezinte vreo semnificație sub aspectul consumării infracțiunii. Față de aceste considerente instanța apreciază că în prezenta cauză infracțiunile de instigare la luare de mită reținute în sarcina inculpatei U E G s-au consumat în momentul pretinderii sumelor în cauză de către autorii instigați, infracțiunile de spălare a banilor subsecvente fiind în concurs real cu infracțiunile predicat.

În ceea ce privește infracțiunea de spălare de bani reținută în sarcina inculpatei U E G ce are ca infracțiune predicat infracțiunea de evaziune pentru a cărei săvârșire a fost condamnat numitul F G -M prin sentința penală nr.89/F/22.01.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția I Penală în dosarul nr.45310/3/2018, definitivă prin neapelare la data de 13.02.2019 instanța reține faptul că infracțiunea prevăzută de art. 9 din Legea nr. 241/2005 este o infracțiune de pericol (formală) astfel că va înlătura apărarea inculpatei potrivit căreia aceasta nu s-ar fi consumat anterior săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor întrucât data până la care autorul faptei ar fi avut obligația să își declare operațiunile comerciale în evidențele contabile și să își plătească taxele și impozitele aferente operațiunilor financiare

desfășurate în anul 2009 ar fi fost 25 ianuarie 2010, dată ulterioară celei reținute în cazul infracțiunii de spălare a banilor.

Concluzia ca infracțiunea de evaziune fiscală este una de pericol decurge din faptul că potrivit alin. (1) al art. 9 din legea cadru anterior menționată fapta trebuie comisă „în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale”, legea impunând, astfel, pentru existența infracțiunii, urmărirea unui scop, și nu neapărat realizarea acestui scop. În acest ultim caz, dacă intenția legiuitorului ar fi fost de a conferi infracțiunii de evaziune fiscală caracter de infracțiune materială, de prejudiciu, s-ar fi stipulat condiția expresă a sustragerii efective de la îndeplinirea obligațiilor fiscale, („dacă s-a sustras de la îndeplinirea obligațiilor fiscale”). De asemenea aceeași concluzie este impusă de natura relațiilor sociale care formează obiectul juridic special al infracțiunii de evaziune fiscală și de faptul că rolul art. 10 din Legea nr. 241/2005 este de a accelera repararea prejudiciilor economice produse statului, fără a înlătura caracterul de infracțiune de pericol, formală, caracter care este impus tocmai de sediul normei de incriminare (a se vedea în același sens minuta întâlnirii reprezentanților Consiliului Superior al Magistraturii cu președinții secțiilor penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel, Sibiu, 24-25 septembrie 2015, pag. 53).

Premisa infracțiunii reținute în sarcina persoanei condamnate F G -M prin sentința penală definitivă anterior menționată constă în efectuarea de operațiuni comerciale sau realizarea de venituri de către făptuitor. Prin venituri realizate se înțelege venitul realizat din orice sursă, care este supus impunerii conform Codului fiscal. Venitul se consideră realizat la data nașterii dreptului de creanță al contribuabilului contra unui debitor, și nu la data plății, plata fiind doar o modalitate de stingere a creanței. Având în vedere situația premisă de existență a unor operațiuni comerciale efectuate sau a unor venituri realizate de către făptuitor, contribuabilul personal sau presupusul contabil are obligația de a evidenția operațiunea sau venitul. Neevidențierea se raportează, în sensul legii penale, la acte contabile sau alte documente legale, înțelegând prin acestea toate documentele legale întocmite în activitatea de ținere a evidenței contabile și fiscale. Sunt acte contabile sau alte documente legale: formularele unice pe economie, cu regim juridic de document justificativ, registrele contabile, exclusiv cele obligatorii, situațiile financiare recapitulative și declarațiile fiscale. În consecință evidențierea unei operațiuni efectuate sau a unui venit realizat presupune mai multe etape: întocmirea documentului justificativ, înregistrarea documentului justificativ, sintetizarea operațiunilor efectuate și completarea declarațiilor fiscale. Evidențierea pentru orice operațiune sau venit este rezultatul unor consemnări succesive în acte de natură diferită, ansamblul înregistrărilor cu privire la acea operațiune sau acel venit realizând conținutul obligației de evidențiere. Inițial, operațiunea efectuată sau venitul realizat presupune întocmirea sau receptarea unui document justificativ: factură, bon de consum, bon de primire, notă de recepție, chitanță, stat de salarii, proces-verbal de recepție. Pe baza acestui document se efectuează înscrierea operațiunii în registrele contabile ale societății. Pe baza acestor registre contabile se întocmesc, la finele perioadei fiscale (lunar, trimestrial sau anual) situațiile financiar-contabile recapitulative, iar ulterior, pe baza situației financiare recapitulative, contribuabilul depune declarația fiscală, la termenele indicate de lege. Astfel, omisiunea de a evidenția poate să fie totală sau parțială, în noțiunea de neevidențiere fiind inclusă și inexistența actului contabil.

În prezenta cauză omisiunea de a evidenția operațiunea economică realizată a fost totală neexistând niciun moment intenția de a remedia o înacțiune culpabilă, aspect relevat de martora XXX (vol.4 d.u.p. filele 6-7; 8-12, vol. d.i., f.162). Într-adevăr potrivit declarațiilor acesteia, întrebat fiind despre încasarea sumei de 2.500.000 lei reliefată de extrasele de cont ale societății N L M , F G M a răspuns că este o plată de la R & R, că nu este treaba ei iar deocamdată nu trebuie făcut nimic, martora susținând că l-a abordat în repetate rânduri în legătură cu aceasta rezultatul fiind similar. Martora mai precizează faptul că în cursul lunilor martie – aprilie 2010 F G M și inculpata I B i-au cerut să emită facturi aferente acestei sume, inițial o factură pentru întreaga sumă, ulterior două facturi – una aferentă sumei de 1.000.000

lei și una aferentă sumei de 1.500.000 lei. Potrivit aceleiași martore, facturile emise către R & R nu s-au întors la ea semnate și validate de client, astfel încât a discutat despre acest lucru atât cu F G , cât și cu I B, care i-au spus să stau liniștită.

În ceea ce privește cunoașterea de către inculpata U E G a provenienței ilicite a sumelor de bani instanța constată faptul că aceasta a fost implicată în negocierea condițiilor privind prestarea serviciilor de publicitate care au fost plătite din suma de bani, obținută prin infracțiunea de evaziune fiscală săvârșită de F G de 424.830 lei la 20.11.2009 către S.C. L M S.R.L. (administrată de martorul XXX; contravaloarea serviciilor prestate pentru realizarea paginii de internet, în baza unei înțelegeri negociate de U E G potrivit acestui martor); 411.264 lei la 16.11.2009 și 257.040 RON la 11.12.2009 către S.C. D A C M SRL (administrată de inculpatul A D C ; contravaloarea serviciilor de consultanță electorală prestate candidatului T B de către A D C și T S); 101.904 lei la 11.12.2009 către S E S.R.L. (administrată de martorul C M ; privind servicii prin care această firmă a asigurat echipamentele tehnice necesare pentru echiparea unei scene amplasate în apropierea sediului de campanie în vederea organizării de concerte). Potrivit declarației date în cursul urmăririi penale de către acest ultim martor încheierea contractului a avut loc la cererea inculpatei E U . Totodată martorul a indicat faptul că își amintește că au fost întârzieri la plata contractului încheiat cu N L M și că a trebuit să insiste pentru a obține diferența de preț pe lângă S L și la E U . În faza cercetării judecătorești martorul revine asupra celor declarate inițial indicând faptul că inițiativa încheierii contractului cu N L M i-a aparținut lui F G -M și că discuțiile referitoare la neefectuarea plății restante s-au purtat exclusiv cu acesta din urmă. Instanța va acorda prioritate declarației date în cursul urmăririi penale având în vedere justificarea furnizată spre a explica modificarea elementelor relatate, respectiv aceea că a fost „puțin luat prin surprindere prin chemarea la DNA astfel că nu a avut timp să elucideze toate elementele declarației sale” însă ulterior s-a consultat cu colegii și și-a amintit realitatea. Instanța constată că precizările martorului din cursul urmăririi penale sunt ferme, nu dubitative iar relatarea elementelor „reale” a fost făcută la peste 10 ani de la data declarației inițiale deși martorul are pregătirea necesară pentru a conștientiza importanța celor declarate în calitate de martor și sancțiunile la care se expune în ipoteza unor declarații neconforme realității.

În consecință instanța reține că inculpata U E G a gestionat achiziția serviciilor și obligațiile născute în acest context, fiind totodată cea care a intermediat relația dintre inculpata B I și F G , pe de o parte, și prestatorii de servicii cărora le-au fost transferați banii, de cealaltă parte.

În ceea ce privește apărarea că scopul încheierii contractelor fictive ar fi fost acela al efectuării unor plăți și nu ascunderea sau disimularea originii ilicite instanța reține faptul că scopul impus de disp. art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr.656/2002 trebuie să poată fi dedus din circumstanțele de fapt obiective, atât ale producerii bunului, cât și ale schimbării sau transferului efectiv al acestuia (art. 6 pct. 2 lit. f din Convenția Națiunilor Unite). Acest scop este desprins de organele judiciare chiar din contextul suspect al acțiunilor de schimbare sau transfer. De aici și importanța pe care o capătă identificarea și selecționarea tranzacțiilor suspecte, comportamentele atipice ale clienților, volumul mare al sumelor tranzacționate. Aceasta înseamnă că numai acele operații de schimb sau transfer care conțin elemente de fapt obiective din care rezultă scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii prevăzută de art. 29 pct. 1 lit. a din legea cadru. În măsura în care schimbul sau transferul apare ca efectuat în aceste scopuri, se desprinde și prezumția că este vorba de o proveniență ilicită, deoarece numai în raport cu valori ilicite există interesul de a fi ascunse, disimulate, valorile de proveniență licită nu sunt ascunse. În raport cu acestea din urmă operează prevederile art. 44 pct. 8 din Constituție, „caracterul licit al dobândirii se prezumă”. În prezenta cauză instanța a reținut, pentru motivele expuse anterior, caracterul fictiv al contractelor încheiate cu beneficiarii sumelor de bani reprezentând contravaloarea serviciilor prestate în cursul campaniei prezidențiale sau a celei privind referendumul astfel că apare firească concluzia existenței scopului impus de dispoziția

legală. Scopul ascunderii sau disimulării originii ilicite nu trebuie să fie singurul care să justifice efectuarea schimbării sau transferului de bunuri existența sau nu a unui interes economic propriu, al autorului, nefiind relevantă sub aspectul reținerii săvârșirii infracțiunii de spălare de bani.

B.1.7. Faptele inculpatei U E G , care, în perioada 30.10 - 18.11.2009, a predat martorului XXXXXX în mai multe tranșe suma totală de 305.118 lei în numerar, provenită din infracțiuni, a determinat transferul subsecvent al acesteia și a schimbat-o în servicii prestate de R R S.A. și MX S.A. către campania electorală a candidatului T B , întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare a banilor.

B.2. Fapta inculpatului N G , care în perioada octombrie – noiembrie 2009, în calitate de secretar general al Ministerul Turismului, a cerut suma de 918.864 lei de la martorul F D H , reprezentantul societății A S.A., societate care avea în derulare contracte finanțate de minister, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare în viitor a proiectului, sumele fiind folosite pentru plata unor servicii de publicitate, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

B.3. Fapta inculpatului T V , care în perioada octombrie – noiembrie 2009, în calitate de președinte al Consiliului Județean Tulcea, a cerut și a primit suma de 691.029,63 lei de la martorul I V , reprezentantul societății G P S.R.L., societate care avea în derulare mai multe contracte cu Consiliul județean, pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a acestora, suma fiind folosită pentru plata unor servicii electorale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

Instanța constată faptul că inculpatul în mod constant a susținut că nu a condiționat exercitarea atribuțiilor de serviciu de transmiterea foloaselor materiale de către reprezentanții G P S.R.L. însă această apărare nu are relevanță din perspectiva încadrării juridice a faptei, în condițiile în care inculpatul a adresat solicitarea de plata a sumei în cauză administratorului unei societăți comerciale care avea în derulare un număr de 6 contracte încheiate de Consiliul județean Tulcea și care urma să realizeze în aceeași perioadă încasări semnificative de la această ultimă instituție. Această împrejurare este relevantă sub aspectul laturii subiective și demonstrează că părțile au anticipat că în schimbul foloaselor materiale funcționarul își va îndeplini atribuțiile referitoare la derularea în viitor a contractelor într-o modalitate care să corespundă intereselor societății.

Totodată, inculpatul a arătat că nu a participat la atribuirea contractelor către G P S.R.L. și că delegase atribuțiile de ordonator de credite altor persoane. Această apărare este la rândul ei lipsită de relevanță, în condițiile în care inculpatul avea atribuții proprii, stabilite prin lege, atât în adoptarea bugetului unității administrativ teritoriale, prin care erau stabilite sumele alocate diferitelor capitole bugetare, cât și în procedura de aprobare a plăților. Mai mult, persoanele care gestionau derularea curentă a contractelor se aflau în subordinea sa directă, iar în exercitarea atribuțiilor specifice președintelui consiliului județean le verifica activitatea. Totodată, delegarea temporară a unei atribuții nu echivalează cu pierderea atribuției, ea rămânând în continuare în sfera de competență a funcționarului. Existența infracțiunii nu este condiționată de realizarea efectivă în mod nemijlocit a atribuției de serviciu de către autor, condiția esențială fiind ca la momentul consumării infracțiunii părțile să aibă reprezentarea faptului că folosul oferit sau remis reprezintă un contraechivalent pentru modul în care funcționarul urmează să își îndeplinească atribuțiile, condiție îndeplinită în speță.

B.4. Faptele inculpatului W S I , săvârșite în perioada decembrie 2009 – februarie 2010 în exercitarea atribuțiilor de administrare a bunurilor societății în calitate de director general al S.C. O T S.A., de a încheia un contract fictiv și de a transmite suma de 119.000 lei, în lipsa oricărei contraprestații, către S.C. R F SRL , întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare.

În acest sens, se va avea în vedere că inculpatul avea atribuții de administrare a bunurilor părții civile atât în sensul art. 215¹ din Codul penal în vigoare la data săvârșirii

faptei, cât și al art. 295 C.pen.. Totodată, S.C. O T S.A. este o societate cu capital de stat, astfel încât inculpatul avea calitatea de funcționar public atât în sensul prevăzut de art. 147 alin. 1 din vechiul Cod penal, cât și în sensul art. 175 alin. 1 lit. c C.pen..

Infrațiunea de delapidare are ca obiect juridic special relațiile sociale de serviciu a căror formare și desfășurare implică o corectă gestionare și administrare a bunurilor mobile din patrimoniul unei persoane juridice, iar, ca obiect material, conform ipotezei normei de incriminare, bani, valori sau alte bunuri, fiind vorba despre o infrațiune ce are ca subiect activ o persoană care are calitatea de funcționar public în sensul legii penale. Curtea a reținut că persoana juridică ale cărei interese legale sunt ocrotite prin incriminarea faptelor arătate la art. 295 din Codul penal este o autoritate publică, o instituție publică sau o altă persoană juridică ce administrează sau exploatează bunuri proprietate publică. Elementul material al laturii obiective se realizează prin fapta de însușire, folosire sau traficare de bani, valori sau alte bunuri, în interes personal sau pentru altul. Prin „însușire“ se înțelege scoaterea unui bun din posesia sau detenția unei persoane juridice dintre cele mai sus menționate și trecerea acestuia în proprietatea făptuitorului, așa încât acesta să poată dispune de el prin consumare, folosire sau chiar înstrăinare. „Folosirea“, ca modalitate normativă de realizare a obiectului material al infrațiunii analizate, constă în scoaterea inițială a unui bun din posesia unei persoane juridice și în utilizarea lui, în folosul făptuitorului, urmată de readucerea bunului în patrimoniul din care a fost scos. „Traficarea“, în sensul aceleiași norme de incriminare, constă în scoaterea unui bun din patrimoniul unei persoane juridice și în utilizarea lui de către făptuitor în vederea obținerii unui profit, într-o manieră speculativă. Urmarea imediată constă în crearea unei stări de pericol pentru relațiile sociale referitoare la activitatea economică a persoanelor juridice avute în vedere, prin scoaterea bunului care formează obiectul material al infrațiunii din sfera patrimonială în care se găsea inițial și însușirea, folosirea sau traficarea lui în interesul făptuitorului sau al altei persoane. Atingerea scopului săvârșirii faptei, respectiv obținerea unui folos sau satisfacerea unui interes pentru sine sau pentru altul, nu prezintă importanță pentru consumarea infrațiunii de delapidare, însă existența acestuia denotă săvârșirea cu intenție directă a infrațiunii.

În cauză, Curtea reține că prin rechizitoriul nr.121/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Infrațiunilor Asimilate Infrațiunilor de Corupție este calificată transmiterea sumelor de bani pe care inculpatul W I S le administra în patrimoniul unei alte persoane drept o operațiune asimilată traficării pentru altul, care îndeplinește condițiile prevăzute în latura obiectivă a infrațiunii de delapidare. În opinia Curții acțiunea imputată inculpatului W S I reprezintă o acțiune de sustragere pentru altul, respectiv pentru inculpata B I și martorul F G – M, a sumei de 119.000 lei din patrimoniul S.C. O T S.A. în posesia sau detenția căreia se afla, de către o persoană care îl gestionează sau administrează. Faptul că inculpatul W I S s-a aflat în eroare cu privire la identitatea beneficiarului final al sumei sustrase nu produce efecte cu privire la natura de ilicit penal al acțiunii săvârșite nici sub aspectul laturii obiective și nici al laturii subiective, intenția rămânând directă, fiind calificată prin scop. Totodată faptul că scoaterea ilicită a sumei de bani din sfera patrimonială a S.C. O T S.A. a fost urmată de trecerea acesteia în stăpânirea efectivă a S.C. R F SRL fără a exista o trecere anterioară în patrimoniul inculpatului W I S nu înlătură posibilitatea reținerii unui act de însușire pentru altul, ipoteza fiind recunoscută de doctrină. (a se vedea în acest sens Codul penal comentat și adnotat, Partea specială, Volum 1, T. Vasiliu, D. Pavel, G. Antoniu, D. Lucinescu, V. Papadopol, V. Rămureanu) și de practica judiciară în materie (decizia nr. 121/RC/2018 din data de 11 aprilie și decizia nr. 127/RC/2018 din 16 aprilie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția penală).

Reținerea unei modalități alternative a elementului material al laturii obiective în cazul acestui inculpat nu reprezintă în mod evident o schimbare a încadrării juridice a faptei reținute în sarcina acestuia și nici o depășire a limitelor investirii instanței.

Într-adevăr, conform art. 371 C.proc.pen. „Judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare a instanței.” Pentru a determina ce se înțelege prin „fapta” și „persoana” arătate în actul de sesizare, se impune ca textul art. 371 C.proc.pen. să fie raportat la cel al art.328 alin.1 C.proc.pen., care se referă la cuprinsul rechizitoriului. Articolul 328 alin.1 C.proc.pen. prevede că rechizitoriul trebuie să se limiteze la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și trebuie să cuprindă, pe lângă mențiunile prevăzute în art. 286 alin.2 C.proc.pen., datele privitoare la persoana inculpatului, fapta reținută în sarcina sa, încadrarea juridică, probele și mijloacele de probă pe care se întemeiază acuzația, mențiunile privitoare la art.330 și 331 C.proc.pen., precum și dispoziția de trimitere în judecată. Este de observat că, dintre aceste mențiuni pe care trebuie să le cuprindă rechizitoriul, art.371 C.proc.pen., care fixează obiectul judecății, adică limitele investiției, se referă numai la faptă și persoană, instanța de judecată nefiind ținută de încadrarea juridică dată faptelor prin actul de sesizare al instanței. Dar, în accepțiunea acestui text de lege, prin faptă arătată în actul de sesizare nu se poate înțelege simpla referire la o anumită faptă menționată în succesiunea activităților inculpatului, ci referirea la descrierea acelei fapte într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, și anume de a investi instanța (a se vedea decizia 2266/2002 a Curții Supreme de Justiție – Completul de 9 Judecători).

B.5.1. În drept, fapta inculpatei B I de a-l determina pe W S I , directorul general al S.C. O T S.A., în cursul lunii decembrie 2009, ca în exercitarea atribuțiilor de administrare a bunurilor societății să încheie un contract fictiv în baza căruia să transmită suma de 119.000 lei în lipsa oricărei contraprestații, către S.C. R F SRL , întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor de instigare la delapidare.

B.5.2. Faptele inculpatei B I de a-l determina pe F G – M în cursul lunii februarie 2010 să realizeze operațiuni fictive, transferuri bancare și retrageri de numerar prin care suma de 100.000 lei a fost folosită în interesul inculpatei și al concubinului său, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la spălarea banilor.

B.5.3. În drept, faptele inculpatei B I de a-l determina pe F G – M în perioada octombrie – noiembrie 2009 să realizeze operațiuni fictive prin care suma de 735.098 lei provenită din săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală a fost transferată către S.C. L M S.R.L., D A C M SRL și S E S.R.L. pentru a achita servicii prestate în cadrul campaniei electorale în favoarea tatălui său, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la spălarea banilor.

La individualizarea juridică a pedepselor, se vor avea în vedere criteriile prevăzute de norma penală substanțială, respectiv gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea infractorului evaluată după împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Individualizarea pedepsei nu este un proces arbitrar, subiectiv, ci reprezintă rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probator, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate. Ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care îl prezintă, în mod real, persoana inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei. Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

La individualizarea pedepselor aplicate inculpaților se vor avea în vedere gradul de pericol social ridicat al faptelor comise, complexitatea activității infracționale, calitățile

deținute de inculpații la data săvârșirii faptelor, forma de participare în raport cu fiecare inculpat, cuantumul sumelor de bani pretinse și respectiv, primite cu titlu de mită, prejudiciul cauzat S.C. O T S.A., datele care circumstanțiază persoana inculpaților, respectiv situația familială, socială, nivelul de educație al inculpaților, pregătirea lor profesională și modul în care fiecare a înțeles să se raporteze la acuzațiile aduse.

Astfel, infracțiunile comise sunt de o gravitate sporită având în vedere că persoanele deținând funcții publice importante la cel mai înalt nivel s-au implicat în mecanisme infracționale pentru finanțarea campaniilor electorale și a celei privind referendumul, cu consecința atingerii semnificative a asigurării egalității de șanse în competiția politică. Nu este lipsită de relevanță nici modalitatea de săvârșire a infracțiunilor, schemele infracționale gândite și puse în practică de inculpați pentru a intra în posesia sumelor de bani plătite de agenții economici cu titlu de mită, creându-se aparența unor operațiuni legale. De asemenea, sumele de bani primite cu titlu de mită în modalitățile descrise, au un cuantum deosebit de ridicat. Pe de altă parte instanța va reține lipsa antecedentelor penale, dar și intervalul de timp scurs de la data faptelor deduse judecării, de aproape 12 ani astfel că se va orienta la pedepse privative de libertate cuprinse între minimul special și mediul pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina inculpaților. În cauză nu se poate reține, în opinia instanței, depășirea termenului rezonabil de soluționare a cauzei, avându-se în vedere complexitatea acesteia, comportamentul autorităților care a fost unul diligent, fără a exista perioade de inactivitate, dar și comportamentul părților, în speță al inculpatei U E G care a fost unul dilatoriu, aceasta părăsind teritoriul României ca urmare a unei alte condamnări definitive iar privarea de libertate a acesteia în executarea cererii de extrădare formulate în baza acelei condamnări a impus organelor judiciare în prezenta cauză să formuleze numeroase cereri de asistență penală internațională adresate autorităților de resort din Costa Rica în vederea asigurării respectării drepturilor procesuale ale inculpatei.

Instanța urmează să facă aplicarea și a dispozițiilor art.13 C.pen (1969) potrivit cărora în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale se aplică legea mai favorabilă. În stabilirea legii penale mai favorabile, instanța va avea în vedere și Decizia Curții Constituționale a României nr.265/6 mai 2014 potrivit căreia dispozițiile legale privind aplicarea legii penale mai favorabile sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

În cazul inculpatelor U E G și B I , legea penală mai favorabilă o constituie Codul penal din 1969 și Legea nr. Nr. 656 din 7 decembrie 2002 republicată, având în vedere modul de sancționare a pluralității de infracțiuni în sensul că aplicarea sporului de pedeapsă nu este obligatorie.

În cazul inculpatei U E G instanța va avea în vedere pe lângă circumstanțele personale constând în aceea că aceasta este o persoană integrată familial, social și profesional, actualmente cu antecedente penale având în vedere faptul că soluția de condamnare anterioară nu a fost desființată ci doar suspendată executarea pedepsei aplicate și circumstanțele reale respectiv: gradul de pericol social ridicat al faptelor comise, cuantumul deosebit de ridicat al sumelor de bani pretinse și remise cu titlu de mită și al celor spălate, funcția publică deținută de inculpată la data faptelor, insistența acesteia în a asigura remiterea efectivă a sumelor pretinse în cazul infracțiunii de instigare la luare de mită săvârșită de inculpatul N G , urmând a orienta pedepsele aferente infracțiunilor reținute în sarcina sa spre mediul pedepsei, fără a atinge acest mediu având în vedere, astfel cum s-a indicat anterior timpul îndelungat scurs de la data faptelor.

În cazul inculpatei I B instanța va avea în vedere pe lângă circumstanțele personale constând în aceea că aceasta este o persoană integrată familial, social și profesional, pentru prima oară implicată într-un raport penal de conflict, și circumstanțele reale existente în cauză, respectiv: cuantumul sumei delapidate care nu este unul ridicat și cuantumul sumelor

ulterior spălate astfel că va individualiza pedeapsa înspre minimul prevăzut de lege pentru infracțiunile reținute în sarcina acesteia.

În cazul inculpatului N G instanța va constata că succesiunea de legi în timp nu a produs modificări în favoarea sau defavoarea acestuia având în vedere faptul că pedeapsa va fi individualizată în intervalul cuprins între minimul special și mediul pedepsei prevăzute de lege. Scopul educativ și preventiv al pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului N G nu poate fi atins decât prin privare de libertate având în vedere gradul de pericol social ridicat al faptei comise, cuantumul deosebit de ridicat al sumelor de bani pretinse și primite cu titlu de mită, faptul că inculpatul N G cu ocazia pretinderii sumei de bani de la martorul denunțator i-a prezentat acestuia o situație a plăților care urmau să fie efectuate, i-a comunicat că ministerul va începe să aloce banii pentru lucrări, cuantumul sumei pretinse de 900.000 de lei, implicarea inculpatului ulterioară plății unei prime tranșe în vederea urgentării plății diferenței.

În cazul inculpaților T V și W S I , legea penală mai favorabilă o constituie Codul penal din 1969 întrucât dispozițiile vechiului cod penal referitoare la suspendarea executării pedepsei sunt mai favorabile decât cele cuprinse în noul cod penal avându-se în vedere efectele diferite ale împlinirii termenului de încercare în cazul dispozițiilor penale substanțiale succesive. Într-adevăr instanța apreciază că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru a se dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepselor, acestora urmând a li se aplica o pedeapsă cu închisoarea de cel mult 4 ani, nu sunt cunoscuți cu antecedente penale, iar ținând seama de persoana acestora, de comportamentul avut după comiterea faptelor, se apreciază că pronunțarea condamnării constituie un avertisment pentru aceștia și, chiar fără executarea pedepsei, inculpații nu vor mai săvârși infracțiuni.

La stabilirea pedepselor complementare și accesorii, în cazul fiecărui inculpat, instanța va ține cont de strânsa legătură ce trebuie să existe între infracțiunea săvârșită și interzicerea unui drept, fapta comisă furnizând premisa că e nevoie de interzicerea aceluia drept pentru apărarea valorilor ocrotite de legea penală.

Astfel, natura, modalitatea săvârșirii faptei, ansamblul circumstanțelor personale ale inculpaților conduc la concluzia existenței unei nedemnități în exercitarea drepturilor de natură electorală prevăzute de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a, lit. b) C.pen. (dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în funcții electivă publice, dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat). Instanța nu va interzice inculpaților dreptul de a alege, ope legis, deoarece infracțiunea comisă nu are conotație electorală.

Față de considerentele anterior menționate instanța va hotărî următoarele:

A.1. Va constata că în privința inculpatei U E G legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969) și Legea nr. Nr. 656 din 7 decembrie 2002 republicată.

1.1. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 254 alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata U E G la 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la luare de mită (fapta din octombrie – noiembrie 2009, instigat fiind coinalpatul N G), cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (2) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.2. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 254 alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata U E G la 5 ani

închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la luare de mită (fapta din octombrie – noiembrie 2009, instigat fiind coinelculpatul T V), quantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (2) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.3. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata U E G la 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat - luare de mită săvârșită de N G), quantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.4. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata U E G la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat - luare de mită săvârșită de coinelculpatul T V), quantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.5. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata U E G la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din februarie 2010, infracțiunea predicat - delapidare săvârșită de coinelculpatul W I S), quantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul

rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.6. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata U E G la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat – evaziune fiscală săvârșită de persoana condamnată F G M), cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.7. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata U E G la 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din în perioada 30.10 - 18.11.2009 privind suma de 305.118 lei), cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) și art. 35 C.pen. (1969) va contopi pedepsele aplicate inculpatei U E G și va dispune ca aceasta să execute pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare sporită la 8 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969). Instanța a apreciat necesară sporirea cu 2 ani a pedepsei de 6 ani închisoare, cea mai grea stabilită în cauză având în vedere numărul ilicitelor penale reținute în sarcina inculpatei și cuantumul pedepselor stabilite pentru fiecare dintre acestea.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală rezultantă a fost executată sau considerată ca executată.

2. Va constata că în privința inculpatului N G succesiunea de legi în timp nu a produs modificări în favoarea sau defavoarea acestuia.

În baza art. 289 alin. (1) C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 va condamna pe inculpatul N G la 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 67 alin. (2) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii

definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

3. Va constata că în privința inculpatului T V legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969).

În baza art. 254 alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpatul T V la 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (2) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 86¹ alin. (1) și (2) C.pen. (1969) va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului pe durata unui termen de încercare de 7 ani, stabilit în condițiile art. 86² C.pen.(1969).

În baza art.86³ C.pen. (1969) va dispune ca pe durata termenului de încercare inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune Tulcea conform programului stabilit de acesta;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ C.pen. (1969) privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 C.pen. (1969) va dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata termenului de încercare.

4. Va constata că în privința inculpatei B I legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969) și Legea nr. Nr. 656 din 7 decembrie 2002 republicată.

4.1. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 215¹ alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata B I la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la delapidare (fapta din februarie 2010, instigat coinalpatul W I S), cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

4.2. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata B I la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la spălarea banilor (fapta din februarie 2010, infracțiunea predicat - delapidare săvârșită de coinalpatul W I S), cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

4.3. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpata B I la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat – evaziune fiscală săvârșită de persoana condamnată F G), cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) și art. 35 C.pen. (1969) va contopi pedepsele aplicate inculpatei B I și va dispune ca aceasta să execute pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969). Instanța apreciază că nu se impune sporirea pedepsei celei mai grele, având în vedere cuantumul și numărul pedepselor care nu se regăsesc reflectate în pedeapsa rezultantă menționată anterior, cuantumul acesteia din urmă fiind suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală rezultantă a fost executată sau considerată ca executată.

5. Va constata că în privința inculpatului W I S legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969).

În baza art. 215¹ alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) va condamna pe inculpatul W I S la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la delapidare, cuantum necesar și suficient pentru îndeplinirea funcțiilor pedepsei.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) va interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 86¹ alin. (1) și (2) C.pen. (1969) va dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului pe durata unui termen de încercare de 5 ani, stabilit în condițiile art. 86² C.pen.(1969).

În baza art. 86³ C.pen. (1969) va dispune ca pe durata termenului de încercare inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune Constanța conform programului stabilit de acesta;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ C.pen. (1969) privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 71 alin. (5) C.pen. (1969) va dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata termenului de încercare.

C. Acțiunea civilă exercitată de persoana vătămată S.C. O T S.A.

În ceea ce privește latura civilă a cauzei, instanța constată că persoana vătămată O T S.A. s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 119.000 lei (f.48 vol.6 d.u.p., f.102 vol. 1 d.i.).

Instanța constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale, respectiv, existența unei fapte ilicite, existența vinovăției, existența unui prejudiciu cert și nereparat, legătura de cauzalitate dintre prejudiciu și fapta ilicită. Astfel cum a rezultat din analiza laturii penale a cauzei, instanța a stabilit existența faptei ilicite, a vinovăției și legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciul.

Astfel, fapta ilicită a inculpaților B I și W S I constă în instigarea și încheierea ca urmare a instigării a unui contract fictiv cu consecința transmiterii sumei de 119.000 lei, în lipsa oricărei contraprestații, către S.C. R F SRL

În ceea ce privește vinovăția, instanța a reținut că inculpații W I S și B I au săvârșit fapta ilicită cu vinovăție, sub forma intenției directe deoarece în mod cert aceștia au prevăzut rezultatul faptelor sale, respectiv acela de a cauza un prejudiciu S.C. O T S.A. și au urmărit producerea acestui rezultat.

Instanța nu poate reține săvârșirea faptei cu intenție indirectă, în sensul acceptării prejudicierii persoanei juridice prin efectuarea plății solicitate de inculpata B I în condițiile în care producerea rezultatului vătămător pentru partea civilă era certă, inevitabilă.

Cu privire la condiția legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și producerea prejudiciului, aceasta a rezultat din materialitatea faptei.

Având în vedere aspectele învederate, instanța de fond a apreciat că în speță sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie în cazul inculpaților B I și W S I , astfel că în baza art. 397 C.proc.pen. rap. la art. 1349 și urm. C.civ. va admite acțiunea civilă formulată de partea civilă S.C. O T S.A. și va obliga în solidar pe inculpații W S I și B I la plata sumei de suma de 119.000 lei către aceasta.

D. Măsuri de siguranță, măsuri asiguratorii

Obiectul infracțiunilor de instigare la luare de mită reținute în sarcina inculpatei U E G este de 691.029,63 lei (sumă ce reprezintă valoarea totală plăților realizate de S.C. G P S.R.L către societățile comerciale menționate mai sus, în baza contractelor fictive de consultanță și servicii de publicitate încheiate cu acestea, ca urmare a instigării la luare de mită a inc. T V) și 918.864 lei (sumă ce reprezintă valoarea plăților transferate din contul S.C. A S.A. în contul S.C. P R S.R.L. și apoi în contul S.C. E M S.R.L., în două tranșe în perioada 27.11 – 21.12.2009, ca urmare a instigării la luare de mită a inc. N G). În mod judicios, în opinia instanței, organul de urmărire penală a apreciat că inculpata U E G , prin prisma poziției de conducere pe care o deținea în cadrul Partidului Democrat Liberal, este beneficiarul indirect al serviciilor prestate în favoarea candidatului pe care îl susținea și nu autorii infracțiunilor de luare de mită, care nu au obținut beneficii, cel puțin nu patrimoniale, în urma săvârșirii faptei.

Potrivit art. 290 alin. (3), (4) C.pen. mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta iar în această ipoteză banii, valorile sau orice alte bunuri date după denunțul se restituie persoanei care le-a dat.

Potrivit art. 255 alin. (3), (4) C.pen. (1969) mituitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea infracțiune iar în această ipoteză banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat.

În prezenta cauză faptele de dare de mită reținute inițial în sarcina martorilor denunțatori F D H și XXX au fost comise în perioada octombrie – noiembrie 2009 iar denunțurile au fost depuse de martorul denunțator F D H la datele de 10.03.2015 și 16.03.2015 și de martorul denunțator XXX la data de 26.08.2015. Totodată se constată faptul că în privința ambilor martori denunțatori organul de urmărire penală a dispus prin actul de sesizare a instanței clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de dare de mită de către F D și XXX, având în vedere că aceștia au denunțat faptele înainte ca organele de urmărire penală să fi fost sesizate cu privire la aceste infracțiuni, fiind incident cazul care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. d) C.proc.pen.

Instanța constată faptul că la data formulării denunțurilor moment în care devine incidentă cauza de nepedepsire cu posibila consecință a restituirii sumelor remise cu titlu de mită erau în vigoare dispozițiile art.290 alin. (4) C.pen. potrivit cărora restituirea sumelor de bani se dispune doar în situația în care au fost date după efectuarea denunțului, situație premisă neexistentă în cauză. În consecință, în baza art. 254 alin. (3) C.pen. (1969) va confisca de la inculpata U E G sumele de 691.029,63 lei și 918.864 lei ce au făcut obiectul luării de mită.

Potrivit art. 33 alin. (1), (6) din Legea nr.656/2002 republicată „(1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor. (...) (6) Pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală.”

Instanța constată faptul că a reținut în sarcina inculpatei U E G 5 infracțiuni de spălare de bani constând în aceea că în perioada octombrie – decembrie 2009, a schimbat sumele de bani în cuantum de 918.864 lei, obținute prin infracțiunea de luare de mită săvârșită de N G și transferate în patrimoniul societății E M , în servicii de publicitate prestate către campania electorală a candidatului T B ; în perioada octombrie – decembrie 2009, a schimbat sumele de bani în cuantum de 691.029,63 lei, obținute prin infracțiunea de luare de mită săvârșită de inculpatul T V și transferate în patrimoniul societăților E M , L M , T M și R F SRL FILM, în servicii de publicitate prestate către campania electorală a candidatului T B ; în cursul lunii februarie 2010, a transferat în patrimoniul lui F G și al lui B I sumele de bani în cuantum de 100.000 de lei obținute prin infracțiunea de delapidare săvârșită de W I S; în perioada octombrie – decembrie 2009, a participat la transferul sumelor de bani în cuantum de 735.098 lei obținute prin infracțiunea de evaziune fiscală săvârșite de F G către L M S.R.L., D.A. C& M S.R.L. și S E S.R.L. și le-a schimbat în servicii prestate în campania electorală și în perioada 30.10 - 18.11.2009, a predat martorului XXXXXX în mai multe tranșe suma totală de 305.118 lei în numerar, provenită din infracțiuni, a determinat transferul subsecvent al acesteia și a schimbat-o în servicii prestate de R R S.A. și MX S.A. către campania electorală a candidatului T B .

Totodată constată faptul că a reținut în sarcina inculpatei B I săvârșirea a două infracțiuni de instigare la spălarea banilor constând în aceea că M în cursul lunii februarie 2010 l-a determinat pe F G să realizeze operațiuni fictive, transferuri bancare și retrageri de numerar prin care suma de 100.000 lei a fost folosită în interesul inculpatei și al concubinului său iar în perioada octombrie – noiembrie 2009 l-a determinat pe F G – M să realizeze operațiuni fictive prin care suma de 735.098 lei provenită din săvârșirea infracțiunii de

evaziune fiscală a fost transferată către S.C. L M S.R.L., D A C M SRL și S E S.R.L. pentru a achita servicii prestate în cadrul campaniei electorale în favoarea tatălui său.

În privința primelor două infracțiuni reținute în sarcina inculpatei U E G instanța a reținut deja că sumele de 918.864 lei și de 691.029,63 lei vor fi confiscate ca efect al condamnării pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la luare de mită reținând faptul că inculpata U E G a fost beneficiarul indirect al serviciilor prestate în favoarea candidatului pe care îl susținea astfel că în mod evident ele nu vor face obiectul măsurii de siguranță a confiscării impuse de art. 33 alin. (1), (6) din Legea nr.656/2002 republicată.

În ceea ce privește cea de-a treia infracțiune de spălare de bani privind suma de 100.000 lei obținută prin infracțiunea de delapidare săvârșită de W I S, la instigarea inculpatei B I instanța constată că în baza art. 397 C.proc.pen. rap. la art. 1349 și urm. C.civ. va admite acțiunea civilă formulată de partea civilă S.C. O T S.A. și va obliga în solidar pe inculpații W S I și B I la plata sumei de suma de 119.000 lei către aceasta. În condițiile în care aspectul referitor la coexistența măsurii confiscării speciale și a obligării inculpatului la plata despăgubirilor civile a fost clarificat prin Decizia nr. 23/2017 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în sensul că cele două măsuri pot coexista, însă nu cu privire la același bun sau la aceeași sumă de bani instanța nu va lua măsura de siguranță a confiscării speciale cu privire la această sumă nici în privința inculpatei U E G și nici în privința inculpatei B I.

În ceea ce privește suma de 735.098 lei obiect al infracțiunii de spălare a banilor reținute în sarcina inculpatei U E G și respectiv instigare la spălarea banilor în cazul inculpatei B I instanța constată că prin sentința civilă nr. 2704/30.09.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția a VI-a Civilă a fost admisă cererea formulată de reclamantul Statul Român reprezentat legal prin Agenția Națională de Administrare Fiscală în contradictoriu cu pârâțul F G M M și pârâta SC N L M SRL și au fost obligați pârâții să achite reclamantului suma de 735.098 de lei, împreună cu obligațiile fiscale accesorii, calculate de la data scadenței sumei de 735.098 de lei, până la data plății inclusiv. Sentința a fost apelată de pârâțul F G M, cauza înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția a V-a Civilă sub nr. 3729/3/2019* fiind suspendată la data de 07 septembrie 2020, în temeiul dispozițiilor art. 411 alin. (1) pct. 2) C.proc.civ. întrucât niciuna dintre părți nu a solicitat judecata cauzei în lipsă.

În opinia Curții, chiar dacă soluția instanței civile nu este definitivă, argumentele invocate anterior sunt valabile și în această ipoteză și împiedică luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale a sumei în cauză. Este evident faptul că măsura de siguranță are ca situație premisă existența unor foloase dobândite prin săvârșirea infracțiunii predicat iar în ipoteza în care unul dintre participanții la comiterea faptei, F G -M în cazul de față a fost obligat la plata de despăgubiri civile, nici ceilalți participanți nu pot fi obligați la plata către stat a sumei spălate.

În baza art. 33 din Legea nr.656/2002 republicată va confisca însă de la inculpata U E G suma de 305.118 lei.

Prin ordonanța nr.121/P/2015 din 16.03.2017, în temeiul art.249 – 252 din Codul de procedură penală, s-a dispus instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului asupra bunurilor aflate în proprietatea inculpatei U E G . Prin procesul – verbal din 17.03.2016 a fost declarată instituirea sechestrului asupra unui imobil evaluat la 565.000 de euro (aproximativ 2,6 milioane lei), cu suprafață de 5.001 m.p., situat în București, sector 1, str. Aeroportului, înscris în cartea funciară nr.51010.

Instanța va menține măsura asiguratorie instituită asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpatei U E G , măsura dispusă prin ordonanța nr.121/P/2015 din 16.03.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infracțiunilor de Corupție.

Pentru a garanta recuperarea pagubei, prin ordonanța nr.121/P/2015 din 16.03.2017, în temeiul art. 249 – 252 C.proc.pen., s-a dispus instituirea măsurii asiguratorii a sechestrului

asupra bunurilor aflate în proprietatea inculpatei B I , persoana care a beneficiat de bunurile delapidate, până la concurența sumei de 119.000 lei. Prin procesul – verbal încheiat la 17.03.2017 a fost declarată instituirea sechestrului asupra unui imobil evaluat la valoarea de 50.000 de euro, situat în municipiul Constanța, str. Zmeurei nr.2, bl. U, sc. A, et.4, ap.10, jud. Constanța, fiind înscris în cartea funciară nr. 50013.

Având în vedere soluția pronunțată cu privire la acțiunea civilă formulată de persoana vătămată S.C. O T S.A., instanța va menține măsura asigurătorie instituită asupra bunurilor aflate în proprietatea inculpatei B I instituită prin ordonanța nr.121/P/2015 din 16.03.2017.

În baza art. 274 alin. (1), (2) C.proc.pen. va obliga pe inculpata U E G la plata sumei de 15.000 lei, pe inculpata Băsescu Ioan la plata sumei de 13.000 lei și pe fiecare dintre inculpații N G , T V și W I S la plata sumei de 12.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 275 alin. (3) C.proc.pen. cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea cauzei privind pe inculpatul A D C vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

A.1. Constată că în privința inculpatei U E G legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969) și Legea nr. Nr. 656 din 7 decembrie 2002 republicată.

1.1. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 254 alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata U E G la 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la luare de mită (fapta din octombrie – noiembrie 2009, instigat fiind coinculpatul N G).

În baza art. 65 alin. (2) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.2. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 254 alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata U E G la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la luare de mită (fapta din octombrie – noiembrie 2009, instigat fiind coinculpatul T V).

În baza art. 65 alin. (2) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.3. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata U E G la 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat - luare de mită săvârșită de N G).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.4. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata U E G la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat - luare de mită săvârșită de coinelculatul T V).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 3 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.5. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata U E G la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din februarie 2010, infracțiunea predicat - delapidare săvârșită de coinelculatul W I S).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.6. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata U E G la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat – evaziune fiscală săvârșită de persoana condamnată F G M).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

1.7. În baza art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata U E G la 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor (fapta din în perioada 30.10 - 18.11.2009 privind suma de 305.118 lei).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) și art. 35 C.pen. (1969) contopește pedepsele aplicate inculpatei U E G și dispune ca aceasta să execute pedeapsa cea mai grea de 6 ani închisoare sporită la 8 ani închisoare și 3 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969).

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală rezultantă a fost executată sau considerată ca executată.

2. Constată că în privința inculpatului N G succesiunea de legi în timp nu a produs modificări în favoarea sau defavoarea acestuia.

În baza art. 289 alin. (1) C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 condamnă pe inculpatul N G la 6 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În baza art. 67 alin. (2) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 66 alin. (1) lit. a), b) C.pen. interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

3. Constată că în privința inculpatului T V legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969).

În baza art. 254 alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 6 din Legea nr. 78/2000 și a art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpatul T V la 4 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

În baza art. 65 alin. (2) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 86¹ alin. (1) și (2) C.pen. (1969) dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului pe durata unui termen de încercare de 7 ani, stabilit în condițiile art. 86² C.pen. (1969).

În baza art. 86³ C.pen. (1969) dispune ca pe durata termenului de încercare inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune Tulcea conform programului stabilit de acesta;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ C.pen. (1969) privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 C.pen. (1969) dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata termenului de încercare.

4. Constată că în privința inculpatei B I legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969) și Legea nr. Nr. 656 din 7 decembrie 2002 republicată.

4.1. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 2151 alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata B I la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la delapidare (fapta din februarie 2010, instigat coinculpatul W I S).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

4.2. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata B I la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la spălarea banilor (fapta din februarie 2010, infracțiunea predicat - delapidare săvârșită de coinculpatul W I S).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

4.3. În baza art. 25 C.pen. (1969) rap. la art. 29 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 656/2002 republicată cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpata B I la 5 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la spălare a banilor (fapta din octombrie – decembrie 2009, infracțiunea predicat – evaziune fiscală săvârșită de persoana condamnată F G).

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânerii definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art. 33 lit. a), art. 34 lit. b) și art. 35 C.pen. (1969) contopește pedepsele aplicate inculpatei B I și dispune ca aceasta să execute pedeapsa cea mai grea de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969).

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatei exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală rezultantă a fost executată sau considerată ca executată.

5. Constată că în privința inculpatului W I S legea penală mai favorabilă este Codul penal (1969).

În baza art. 215¹ alin. (1) C.pen. (1969) cu aplic. art. 13 C.pen. (1969) condamnă pe inculpatul W I S la 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la delapidare.

În baza art. 65 alin. (1) rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat pe o perioadă de 2 ani după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

În baza art. 71 rap. la art. 64 alin. (1) lit. a) teza a doua, b) C.pen. (1969) interzice inculpatului exercitarea dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat din momentul rămânării definitive a prezentei hotărâri și până când pedeapsa principală a fost executată sau considerată ca executată.

În baza art.86¹ alin. (1) și (2) C.pen. (1969) dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului pe durata unui termen de încercare de 5 ani, stabilit în condițiile art.86² C.pen.(1969).

În baza art.86³ C.pen. (1969) dispune ca pe durata termenului de încercare inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

a) să se prezinte la datele fixate la Serviciul de Probațiune Constanța conform programului stabilit de acesta;

b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

Atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86⁴ C.pen. (1969) privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art.71 alin.5 C.pen. (1969) dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata termenului de încercare.

6. În baza art.16 alin.1 lit.b teza I C.proc.pen., achită pe inculpatul A D C , pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin.1 C.pen.

B. În baza art. 397 C.proc.pen. rap. la art. 1349 și urm. C.civ. admite acțiunea civilă formulată de partea civilă S.C. O T S.A. și obligă în solidar pe inculpații W S I și B I la plata sumei de suma de 119.000 lei către aceasta.

C. Menține măsura asigurătorie instituită asupra bunurilor aflate în proprietatea inculpatei B I instituită prin ordonanța nr.121/P/2015 din 16.03.2017.

În baza art. 254 alin. (3) C.pen. (1969) confiscă de la inculpata U E G sumele de 691.029,63 lei și 918.864 lei ce au făcut obiectul luării de mită.

În baza art. 33 din Legea nr.656/2002 republicată confiscă de la inculpata U E G suma de 305.118 lei.

Menține măsura asigurătorie instituită asupra bunurilor mobile și imobile aflate în proprietatea inculpatei U E G , măsura dispusă prin ordonanța nr.121/P/2015 din 16.03.2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție, Secția de Combatere a Infracțiunilor Asimilate Infracțiunilor de Corupție.

În baza art. 274 alin. (1), (2) C.proc.pen. obligă pe inculpata U E G la plata sumei de 15.000 lei, pe inculpata B I la plata sumei de 13.000 lei și pe fiecare dintre inculpații N G , T V și W I S la plata sumei de 12.000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 275 alin. (3) C.proc.pen. cheltuielile judiciare ocazionate de soluționarea cauzei privind pe inculpatul A D C rămân în sarcina statului.
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi, 02.03.2021.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

C.J. 09 Martie 2021